

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 123, ЧИСЛО 2, П'ЯТНИЦЯ, 8 СІЧНЯ 2016 РОКУ

1893

Vol. 123, No. 2, FRIDAY, JANUARY 8, 2016

\$2.00

ПРОВІДНА ТЕМА ДНЯ

Поступ року – скромний, але реальний

Петро Часто

Яснішою і позитивнішою постане перед очима минулорічна українська дійсність, якщо ми економічну сферу розглянемо дещо окремо від політичної. Бо змішувати їх – це значить дати себе втягнути в каламуті суперечливих оцінок з боку різних політичних середовищ, в яких, на жаль, вузькі партійно-корисливі інтереси все ще переважають над інтересами загальнодержавними. Тому не слід довіряти жодним висновкам, нібито все геть було зле, бо в такій огульній критиці, як то кажуть, з брудною водою вихлюпується з корита і малятко, в даному разі – нова якість України.

Отже, 2015 рік, за всієї його драматичної складності, котру зумовили війна на сході, високий рівень інфляції, тотальна корумпованість державного управління і вкрай тяжке просування реформ, все ж залишив по собі низку конструктивних змін.

Наприклад, підвищення тарифів на електроенергію і газ до економічно обґрунтованого рівня, болюче і непопулярне з соціальної точки зору, і небажане з точки зору популістських партій, насправді істотно вдарило по корупційних схемах, посприяло зменшенню бюджетного дефіциту і зміцнило енергетичну незалежність країни.

Минулого року Україна купила газу від Європи більше, ніж від Росії. Від росії куплено 6.2 млрд. кубометрів, тобто майже у два з половиною рази менше, ніж в 2014 році. Водночас удвічі збільшився імпорту газу з Європи. Державна програма енергоефективності вже дозволила Україні зменшити потреби в газі майже на 25 відс.

Одним з ухвалених законів Верховна Рада перевела всі державні закупівлі, так звані тендери, в електронну форму. Це одне може закономірно в цьому році для бюджету країни щонайменше 50 млн. грн.

Відбулася економічно важлива реструктуризація державного боргу України: Міністерство фінансів домоглося списання 20 відс. або 3.8 млрд. дол. з 19.3 млрд. дол. І хоч згадане міністерство при цьому критикують за високі проценти для кредиторів, Міністер Наталя Яресько сверджує, що Україна дістала найкращі умови з усіх наразі можливих.

Зазнавши тисячі поправок і доповнень, нарешті набув чинності закон про реформу державної служби, котра залишалася незміною з часів СРСР. Згідно з цим законом, чиновники вищої категорії не мають права перебувати в політичних партіях і обиратимуться конкурсною комісією, половину якої складатимуть представники громадськості.

Замість хронічно збиткового державного підприємства „Укрзалізниця“, у грудні створено відкрите акціонерне товариство з прозорою структурою, статутом, управою, спостережною

(Закінчення на стор. 3)

Відбулись слухання про права людини у Криму

Олександр Яневський

ВАШІНГТОН. – У Вашингтоні 13 грудня 2015 року відбулись слухання щодо порушення прав людини окупаційною владою у Криму. Експерти одностайні у висновках: окупаційна влада порушує права людини.

„Жалюгідним“ назвав стан прав людини в окупованому Криму Орест Дейчаківський, старший радник з питань політики Гельсінкської Комісії. „Незаконна анексія Росією українського Криму призвела до катастрофічного погіршення прав людини. Окупаційна влада переслідує усіх, хто виступає проти режиму на півострові, – заявив О. Дейчаківський. – Нинішня ситуація нагадує часи СРСР. У першу чергу це стосується кримських татар. Це також і українці, які стурбовані питанням національної ідентичності, релігійні групи, які не належать до Української Православної Церкви Московського Патріархату“.

На слуханнях американський Інститут „Воля“ презентував доповідь про стан справ людини в окупованому Криму. Його директор Іванна Білич з сумом відзначила: щодня українські громадяни в Криму зазнають сильного

тиску з боку окупаційної влади. У звіті згадується не лише насильницьке заволодіння приватним майном, але й викрадення та вбивства, як, наприклад у випадку з Решатом Аметовим, тортури, обмеження прав на свободу слова, мирні зібрання, громадянство.

Андрій Клименко – шеф-редактор інтернет-видання „Чорноморські новини“ був змушений залишити Крим. Він сказав, що нова влада силоміць нав'язує російське громадянство, вимагає, щоб працівники освіти здавали українські паспорт.

А. Клименко додав, що середня кількість працівників Служби безпеки Росії у Криму втричі перевищує відповідну кількість у регіонах в самій Росії.

Автори доповіді вважають за необхідне створити спеціальну базу даних про порушення прав людини у Криму та спеціальний міжнародний трибунал для притягнення винних у порушенні цих прав до відповідальності. Експерти також вважають, що Київ повинен посилити економічну блокаду Криму та створити механізми інформаційного зв'язку з громадянами України на півострові. („Голос Америки“)

Пам'ятник Вербицькому постав у Львові

Марта Осадца

ЛЬВІВ. – 27 грудня 2015 року на перетині вулиць Степана Бандери, Генерала Тараса Чупринки і Михайла Вербицького урочисто відкрили і освятили пам'ятник автору Гімну України композиторові о. М. Вербицькому. Участь в урочистості взяли представники духовенства, міської та обласної влади, депутати Верховної Ради України і громада Львова.

Розпочалася урочистість з молитви „Отче наш“ у виконанні муніципального хору „Гомін“ і хору Товариства „Надсяння“. Потім був відслужений Молебень і освячення пам'ятника, яке звершив Архієпископ і Митрополит Львівський Української Греко-Католицької Церкви (УГКЦ) Ігор.

Після освячення слово взяв поет Ігор Калинець. На закінчення з словом до присутніх звернувся голова Товариства „Надсяння“ Володимир Середа. Це саме завдяки його старанням, енергії та ентузіазмові постав цей пам'ятник. Він подякував усім, хто спричинився до створення і встановлення пам'ятника, зокрема співголовам організаційного комітету І. Калинцеві і Тетяні Крушельницькій, а також Курії Львівської Архієпархії УГКЦ за організацію збору фондів у парафіях та усім жертводавцям. Споруджено пам'ятник виключно за громадські гроші.

На закінчення був виконаний Державний гімн України.

Опісля хори дали невеличкий концерт духовної музики. Прозвучав твір „Не пора“, а на закінчення – „Боже, Великий, Єдиний“.

Композиція складається з бронзової постаті о. М. Вербицького та гранітної стели, на якій на мапі України вирізьблені ноти мелодії Держав-

ного гімну.

Автори пам'ятника – брати Андрій і Володимир Сухорські. Відкриття пам'ятника стало закінченням року композитора о. М. Вербицького, проголошеного на Львівщині.

Пам'ятник о. Михайлові Вербицькому у Львові. (Фото: Марта Осадца)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Зона вільної торгівлі діє

КИЇВ. – Угода про поглиблену і всеосяжну зону вільної торгівлі (ЗВТ) між Україною та Європейським Союзом 1 січня набула чинності. Документ був підписаний 27 червня 2014 року як частина Угоди про асоціацію, але був відстрочений на рік на прохання Росії для проведення з нею консультацій, що завершилися безрезультатно. ЗВТ усуває 97 відс. тарифів на українські товари і передбачає зниження середнього тарифу на український експорт з 7.6 до 0.5 відс. Зниження ввізних мит на європейську продукцію не призведе до великого напливу європейських товарів. З 1 січня нульові ставки будуть введені для промислових і сільськогосподарських товарів, товарів переробної та харчової промисловості. Надалі тарифна лібералізація буде проводитися протягом трирічного періоду на деякі види рибної продукції, взуття, труби, п'ятирічного періоду – на телефонні апарати, апаратуру для радіомовлення, лінзи для камер і семирічного періоду – на апаратуру для відеозапису, моторні транспортні засоби, добрива та інше. Україна отримує можливість знизити ввізні мита на ряд виробів. Проти набуття чинності ЗВТ виступала Росія, яка вважає, що створення такої зони може негативно вплинути на російську економіку. (*„Інтерфакс-Україна“*)

■ Україна стала членом Ради Безпеки

КИЇВ. – 1 січня Україна офіційно приступила до виконання обов'язків непостійного члена в Раді Безпеки ООН, до якої входять 15 членів: п'ять постійних, які мають право вето, та 10 непостійних. Представником України в ООН буде Володимир Єльченко, який змінив на цій посаді Юрія Сергєєва. (*УНІАН*)

■ Лукаш звільнили з-під варті

КИЇВ. – Солом'янський суд Києва 28 грудня 2015 року звільнив з-під варті колишнього міністра юстиції Олену Лукаш, повернувши їй паспорт та суму застави. О. Лукаш більше не обмежена у переміщенні та може виїхати за кордон. Служба безпеки України 5 листопада 2015 року затримала О. Лукаш, яка перебувала в розшуку. Прокуратура мала підозру у заволодінні нею під час перебування на посаді міністра юстиції фондами державного бюджету в розмірі 2.5 млн. грн. та вчиненні службового підроблення, що спричинило тяжкі наслідки. Печерський районний суд Києва 6 листопада заарештував її з можливістю внесення застави у розмірі 5.1 млн. грн. У той же день народний депутат Вадим Новинський вніс заставу за О. Лукаш. (*УНІАН*)

■ Вибухнув магістральний газопровід

ХУСТ, Закарпатська область. – 1 січня вибухнув магістральний газопровід „Союз“, який постачає газ з Росії до країни Євросоюзу. Обладнання зафіксувало підземну розгерметизацію труби, під тиском почав вириватися газ, який від випадкової іскри зайнявся. Внаслідок аварії ніхто не загинув, масштабних руйнувань чи загрози навколишньому середовищу немає. „Розгерметизація магістрального газопроводу „Союз“ на Закарпатті не впливає на транспортування природного газу для споживачів України і Європи“, – повідомила прес-служба „Укртрансгазу“. (*Bi-Bi-Ci*)

■ Оголошене нове коло санкцій

ВАШІНГТОН. – 22 грудня 2015 року уряд США оголосив про нове коло санкцій через дії, пов'язані з Україною та Росією. Загалом під дію обмежень підпали 34 організації та особи, зокрема в Україні – колишній міністер освіти України Дмитро Табачник, колишній міністер внутрішніх справ Віталій Захарченко, кримські підприємства „Ялтинська кіностудія“, „Массандра“, завод шампанських вин „Новий світ“, агрофірма Національного інституту винограду „Магарах“. „Синхронізуючи наші санкції із тими, які запроваджують наші міжнародні партнери, та попереджаючи спроби уникнути санкцій, ми знову демонструємо непохитний намір США примусити Росію поважати безпеку та суверенітет України“, – заявив Джон Сміт, директор Департаменту контролю за закордонними активами США. (*„Голос Америки“*)

ТОЧКА ЗОРУ

Русифікація ще не подолана

Чому жителі Криму вважають російську мову рідною? Чому Москва використовує русифікацію як інструмент послаблення України? Який „внесок“ в „отруєння“ України стався за режиму Віктора Януковича? Чому саме місцеві вибори підтвердили розкол українського суспільства? Деякі важливі відповіді наші читачі знайдуть у нижче вміщених міркуваннях політолога і громадського діяча з Житомира В'ЯЧЕСЛАВА ДЕХТІЄВСЬКОГО.

Історія твориться в тому числі й насильством, загарбаннями, руйнацією. І русифікація України, як колонії Росії, здійснювалася примусово, шляхом депортацій і переселень. Це була державна політика Москви, але проблема в тому, що трьохсотлітня русифікація дає свої отруйні плоди й сьогодні. Понад 100 нормативних документів Російської імперії та СРСР, що обмежували і забороняли використання української мови, зформували мовну ситуацію, яка загрожує єдності українців та територіальній цілісності України.

Особливо активізувався процес русифікації в радянський час.

Якщо брати у відсотковому відношенні, то, згідно з даними переписів, у 1897 році 73.1 відс. населення на території України вважали рідною українську мову, і лише 10.4 відс. тоді назвали рідною російську мову. Це дані без урахування Галичини, Закарпаття та Буковини.

А ось уже в 1926 році перепис засвідчив, що українську мову в УРСР вважають рідною 71.3 відс., тоді як російську назвали рідною 11.9 відс. населення. І знову ж без урахування Галичини, Закарпаття, Буковини, Волинської та Рівненської областей.

Після Голодомору і війни, 15-мільйонних людських втрат, процес русифікації прискорився, зокрема й за рахунок переселення в Україну мільйонів людей, для яких російська мова була рідною. Перепис 1959 року свідчить, що українську мову вважали рідною 73 відс. населення, а російську – 24.3 відс.

У 1970 році цифри були вже інші, й тоді перепис показав, що 69.4 відс. українців вважали українську мову рідною, тоді як 28.1 відс. населення рідною вважали саме російську мову.

Через дев'ять років, у 1979 році, перепис засвідчив, що лише 66.4 відс. населення вважали рідною українську мову, водночас 31.3 відс. рідною визнали російську мову.

Минуло 10 років, і за даними перепису 1989 року, відсоток людей, які вважали українську мову рідною, зменшився до 64.7 відс., а відсоток населення, що вважали рідною російську, зріс до 32.8 відс.

Здобуття Україною незалежності пригальмувало процес русифікації, насамперед завдяки поверненню мільйонів росіян на історичну батьківщину та поверненню частини зрусифікованих українців до мови батьків. Згідно з результатами перепису 2001 року, 67.5 відс. населення вважали свою рідною мовою українську, тоді як 29.6 відс. рідною визнали російську мову.

Але в Криму кількість людей, які назвали рідною російську мову, не зменшилася, а в Донецькій і Луганській областях навіть зросла відповідно на 6.5 відс. та 4.9 відс.

Переважає більшість громадян України, які назвали рідною мовою російську, мешкає в Криму, східних і південних областях.

Свою порцію отрути в тіло українського народу ввільняла й влада Віктора Януковича в 2012 році зловісним законом Колесніченка-Ківалова, який фактично відкрив шлях подальшій русифікації в уже незалежній Україні. Українські громадяни вийшли на майдани, зокрема з вимогою скасування такого ганебного закону.

Українська влада в особі Верховної Ради та Президента покищо вичікують, не наважуються зробити рішучий крок і скасувати цей закон, побоюючись гнівного окрику з Москви та гвалту перевертнів, що зрадили мову предків. Москва ж чітко бачить русифікацію інструментом ослаблення та руйнації України, висуваючи вимогу надання російській мові статусу другої державної як найголовніший пункт у всіх взаєминах з українською владою, включаючи економічний шантаж та збройну агресію.

Місцеві вибори, що відбулися 25 жовтня 2015 року, підтвердили стан розколу українського суспільства за мовною ознакою. Якщо розглянути результати цих виборів як загальнонаці-

ональні, врахувавши голоси за політичні партії до обласних рад та Київської міської, а в Донецькій і Луганській областях – суму голосів, поданих за районні та міські партійні списки міст обласного значення, де проводилися вибори, за винятком Маріуполя та Красноармійська, то ми побачимо, що проблеми не зникли.

За офіційними даними, 74.9 відс. жителів Донецька вважають рідною саме російську мову. У 2004-му за Януковича голосували 93.5 відс. (!) виборців. У 2006-му проросійські партії підтримали 83.6 відс. населення. Через рік, у 2007-му, за проросійські партії проголосували 81.9 відс. населення. Минає три роки, і у 2010-му за В. Януковича віддають голоси 90.4 відс. населення. Ще через два роки, у 2012-му, проросійські партії отримують від жителів Донецька 83.9 відс. голосів. А от у 2015-му році проросійські партії отримали лише 67.8 відс. голосів виборців.

На Київщині російську мову вважають рідною 7.2 відс. населення.

Що стосується столиці, то тут 25.3 відс. виборців вважають російську мову рідною.

Регіони України (Крим, Донецька і Луганська області) з найвищим відсотком громадян, які вважають рідною мовою російську, виявилися легкою здобиччю для російської пропаганди та агресії і є окупованими Росією. В зоні ризику – Харків і Одеса, де лише надзвичайні зусилля українських патріотів не допустили до захоплення влади сепаратистами.

Після Майдану та перемоги Революції Гідності Партія Регіонів та Комуністична партія, які фактично відчинили двері перед російською агресією, участі у виборах не брали. Але виборці, які орієнтувалися на проросійські гасла – другої державної мови, вступу до Митного союзу та братання з Росією, нікуди не поділися. Навіть на територіях, визволених від російської окупації, політичні настрої кардинально не змінилися.

За даними досліджень, вразливими для російської пропаганди є 38 відс. населення, які спілкуються російською мовою, на відміну від 15 відс., які спілкуються українською мовою.

Варто зазначити, що за результатами місцевих виборів 2015 року показник підтримки проросійських партій у Донецькій і Луганській областях є нижчим, ніж відсоток населення, що назвало рідною російську. Це додаткове підтвердження залежності результатів виборів від мови виборців – бо під російською окупацією залишилися і не брали участі у виборах виборці міст і районів Донбасу, де найбільший відсоток російськомовних громадян.

25 жовтня проросійські партії отримали більшість у Харківській, Запорізькій, Миколаївській, Одеській області та районах і містах Донецької і Луганської областей. Там залишається небезпека сепаратистських проросійських дій. Виняток становлять Херсонська та Дніпропетровська області, де вперше виборці віддали перевагу проукраїнським партіям.

Треба розуміти, що мовний ландшафт визначає вподобання виборців та формування влади. Такий мовно-політичний розкол впливає уже й загрожуватиме в майбутньому територіальній цілісності нашої держави, не дає можливості сформувати єдину національну ідентичність та здійснити цілісний проект економічного й політичного розвитку України, що пов'язано з різними цивілізаційними орієнтирами різних мовно-культурних груп.

Україна має багато проблем, але коріння їх – у незавершеності національно-визвольного процесу та невизначеності цивілізаційної моделі України. Українська влада впродовж усіх років незалежності нехтувала мовним питанням, тобто, інакше кажучи, нехтувала інтересами національного відродження України. Тим часом це ті інтереси, які раніше чи пізніше неодмінно виходять на перший план.

„Газета по-українськи“, 24 грудня

Українці втратили керівника громади у Франції

ПАРИЖ. – 4 січня у Парижі померла очільниця української громади Франції Наталя Пастернак.

Єпископ Єпархії св. Володимира Великого у Парижі Української Греко-Католицької церкви Борис Гудзяк повідомив:

„Прийнявши Святі тайни, щира християнка і палка українка Наталя Пастернак упокоїлася у Господі. Втрата для чоловіка Жан-П'єра і дітей Дам'яна, Лілі та Івана непоправна. Такою вона є для нашої єпархії, цілої громади у Франції і нашого народу. Наталя любила Бога і Україну. Ми любили її. Як довголітній, надзвичайно енергійний і відповідальний керівник української громади у Франції, Наталя Пастернак нас вела, вона нам служила.

Покійна лишиться для нас незабутньою. Молімся за спокій душі славної пам'яті Наталі Пастернак і за її родину. Со святими упокой! Вічна пам'ять!“

Н. Пастернак була обрана керівником української громади у Франції у 2006 році. Ось що, розповідала сама Наталя Пастернак про свою діяльність:

„В українській громаді я працюю з 2003 року. Тоді на міжнародний колодокіум, присвячений пам'яті жертв Голодомору до нас приїхав дослідник цієї жахливої трагедії, на жаль, вже покійний Джеймс Мейс. Кожного року в листопаді ми проводимо в Парижі Тиждень Голодомору. Це може бути виставка чи конференція, зачитуємо імена людей, які загинули під час голоду. Запрошуємо французьких депутатів, бо у Франції мало хто знає про ті події“.

Н. Пастернак народилася 1965 року у Франції і гідно зберігала та продовжувала прадідівські традиції в українському дусі, добре володіла українською мовою, знала культуру та історію українського народу. Вона була ініціатором та координатором багатьох українських гуманітарних,

Св. п. Наталя Пастернак

культурних та мистецьких проєктів у Франції, за що отримала високу нагороду – Орден Королеви Анни.

Відзнаку було засновано в Україні у 2008 році до 1000-ліття народження Анни Ярославни, королеви Франції, доньки Великого Київського князя Ярослава Мудрого, яка в далекі часи представляла на французькій землі свою батьківщину.

У Франції Н. Пастернак стала другою нагородженою орденом, після Анни Кантер, віце-президента Асоціації „Братинство Санліз-Київ-Печерськ“.

„Тиждень.іа“

Поступ року...

(Закінчення зі стор. 1)

радою і з конкурсним обранням керівників.

Український сектор Фонду Джорджа Сороса „Відродження“ повідомив про придбання певної частки акцій четвертої за значенням української інформаційно-технологічної кампанії „Сіклум“. Есперти припускають, що обсяг інвестиції в цьому випадку може досягати 60 млн. дол. Представник України в переговорах з Фондом „Відродження“ Андрій Колюдок запевняє: „Після цього в нашу країну неодмінно прийдуть нові інвестори й на нас будуть дивитися не лише у зв'язку з війною і політичними скандалами“.

У 2015 році Україна вперше відкрила всі майнові реєстри, тобто будь-яку інформацію можна знайти в електронній мережі не лише за назвою об'єкта, але й за іменем і прізвищем власника. Крім того, так само відкриті Єдиний державний реєстр підприємств і Державний реєстр прав на нерухоме майно. Це означає, що людина вже не зобов'язана нести до урядовця купу паперових довідок, бо він всю інформацію може дістати з мережі.

З відставанням від розвинених країн щонайменше на 10 років, Україна спромоглася на тендер з продажу так званих „3G-частот“, тобто технології мобільного зв'язку третього покоління, що значною мірою розширить галузь і саму ефективність технологічних послуг в країні. Трійка мобільних операторів лише за ліцензії виплатили державі 8.7 млрд. грн., не меншу суму становитимуть інвестиції в будівництво й обслуговування „3G-мережі“.

Кроком, котрий може підвищити ефективність державних підприємств, буде й застосування ринкових платень для керівників державних компаній. Їхня збитковість і корумпованість великою мірою були спричинені тим, що висо-

копрофесійні спеціалісти не хотіли йти в структури з мізерною платнею. Як повідомив Міністер економічного розвитку і торгівлі Айварас Абромавичус, вже з початку 2016 року державні компанії будуть поділені на п'ять груп, в залежності від суми чистого прибутку, активів і кількості працівників. Найвища грошова винагорода для керівників залежатиме від того, в яку саме з цих п'яти груп потраплять їхні компанії. В межах нової системи платня керівника складе 25 відс. від загальної річної винагороди, а сума преміальних грошей – до 75 відс. річної винагороди.

Наостанок – архиважлива і у вищій мірі позитивна новина: з 1 січня 2016 року почала діяти всеосяжна зона вільної торгівлі між Україною і Європейським союзом. Це означає, що українське підприємництво одержало стабільний і з усіма належними преференціями доступ на найбільший ринок світу, котрий налічує 500 млн. покупців. Такий же вільний доступ на український ринок одержать європейські підприємці. Водночас можна очікувати нових і все значніших інвестицій, котрі сприятимуть швидшому і глибшому інтегруванню України у світову економіку.

Для підсумку нашого огляду добре надаються міркування відомого українського політолога Костя Матвієнка: „Цей рік буде більш динамічним. Дуже швидко міняється людство і обставини нашого буття. Завдяки прискоренню обміну інформацією і політиці, влада буде дедалі більше відставати від темпів розвитку суспільства. Як у технологічному, так і в етичному, кваліфікаційному пляні. І цей розрив врешті-решт призведе до того, що суспільство відіграватиме більшу роль, ніж зараз“.

Тому в наступному огляді ми спробуємо зрозуміти головні причини цього відставання політиків і влади від рівня, досягнутого після революційним українським суспільством.

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Росія провела „опитування“

СИМФЕРОПІЛЬ. – 93.1 відс. опитаних жителів анексованого Росією Криму висловилися за те, щоб у комерційному контракті на постачання електроенергії з материкової України на півострів не було вказано, що Крим є частиною України, заявив 1 січня директор Всеросійського центру вивчення громадської думки Валерій Федоров. За його словами, було опитано близько 3,000 осіб. Провести опитування у Криму щодо тексту угоди з Україною наказав Президент Росії Володимир Путін. Нині Крим забезпечується електрикою з привезених генераторних установок і через енергоміст з сусідньої Росії, але цієї електроенергії не вистачає, і енергопотужності півострова зазнають частих аварій через перевантаження. Увечорі, 30 грудня 2015 року, до Криму знову припинилося постачання електроенергії з України, бо одна з опор лінії в Херсонській області була пошкоджена вибухом. (Радіо „Свобода“)

■ Не буде старих авт

КИЇВ. – 3 1 січня в Україну заборонено ввезення автомобілів, що не відповідають екологічним вимогам сучасного стандарту Євро-5, який став обов'язковим в Європі з вересня 2009 року. Про це нагадала Асоціація міжнародних автомобільних перевізників України. Стандарт Євро-5 є обов'язковим з жовтня 2008 року для всіх нових вантажних автомобілів, які продаються в Євросоюзі, і для всіх легкових автомобілів – з 1 вересня 2009 року. Продаж нових легкових авт в Україні за підсумками 2015 року скоротився на 52 відс., повідомила асоціація „Укравтопром“. (УНІАН, „Укрінформ“)

■ Мороз зупинив потяг

Львів. – 4 січня „Укрзалізниця“ пересадила пасажирів з українського швидкісного поїзда Львів-Київ, який здійснив вимушену зупинку через мороз, у допоміжний швидкісний поїзд південнокорейського виробництва „Hyundai Rotem“, який було направлено назустріч з Києва. Потяг „Тарпан“ вимушено зупинився на станції Рудня-Почаївська (Рівненська область). Опалення у вагонах не припинялося. Українська залізнична швидкісна компанія вибачилася перед пасажирями за незручності й затримку в дорозі. (УНІАН)

■ СБУ викрила фінансові оборудки

КИЇВ. – Служба Безпеки України (СБУ) викрила низку фінансових оборудок з державними фондами, організованих посадовцями у районі проведення антитерористичної операції. Про це повідомили 4 січня у прес-службі СБУ. Зокрема скоїли оборудки службовці Волноваської районної державної адміністрації, міста Краматорська, Новоайдарської селищної ради, Старобільська на мільйони гривень. За фактами оборудок тривають оперативно-слідчі дії для притягнення до відповідальності всіх осіб, причетних до корупційних оборудок. (УНІАН)

■ Викрили змову проти держави

ОДЕСА. – Прокуратура Одещини 4 січня направила до суду звинувальний акт щодо чотирьох осіб, які планували створення „Одеської народної республіки“. Громадянин Російської Федерації у змові з командиром тактичної групи у складі терористичної організації „ДНР“ та ще двома особами організували вчинення дій, спрямованих на захоплення державної влади в Одеській області та інших регіонах України. Злочинна група планувала організувати „другу руську весну“ на травневі свята шляхом створення незаконних озброєних груп для наступу на регіон, збройного захоплення адміністративних будівель, портів, приміщень політичних партій, вбивства окремих народних депутатів України та громадських активістів. До незаконного державного формування, за плянами змовників, мали входити території від крайньої південної межі Одещини до села Коблеве Миколаївської області, що вважалося б лінією розмежування з державним кордоном України. („Укрінформ“)

Передплачуйте і читайте „Свободу“

- Понад 120 років на службі діяспорі
- найповніша інформація з життя українських громад в Америці
- електронний архів – www.svoboda-news.com

Відділ передплати:

973-292-9800 дод. 3042

АМЕРИКА І СВІТ

■ Прокурори критикують президента

ВАШІНГТОН. – Національна спілка прокурорів США видала заяву 22 грудня 2015 року, у якій скритикувала Президента США Барака Обаму за помилування понад 90 засуджених торговців наркотиками. Спілка закликала Білий Дім подати всі інформації щодо рішення звільнити засуджених, кажучи що народ має право знати чи програма, яка звільняє злочинців з тюрми є „розсудливою та потрібною”. Президент спілки Стівен Кук сказав, що адміністрація Б. Обами мала звільнити тільки таких торговців наркотиками, які „не скоїли жодного насилля і їхні злочини були на низькому рівні”. „На жаль, так не сталося”, – ствердив він. („Вашінгтон Таймс”)

■ Російська церква усунула критика

МОСКВА. – Російська Православна Церква (РПЦ) позбулася о. Всеволода Чапліна, котрий вимагав, щоб Церква мала більш агресивну роль в громадському житті. Від 2009 року він очолював департамент Московської Патріархії для співпраці між Церквою та суспільством і був звільнений 24 грудня 2015 року, а його департамент розформований. РПЦ пояснила, що це було зроблено для більш ефективної діяльності. Після свого звільнення, о. В. Чаплін гостро скритикував Патріарха РПЦ Кирила, кажучи що мав з ним „поважну суперечку” про роль Церкви. Він додав що РПЦ повинна бути більш незалежною та не чекати ласки урядових чиновників. Він також сказав, що РПЦ повинна засудити корупцію. 47-літній священник окреслив своє звільнення як намагання РПЦ позбутися незалежних голосів. („Асоційтед Прес”)

■ „Лукойл” покидає Балтію

ВІЛЬНЮС. – Російська нафтова компанія „Лукойл” покидає Литву. Голова компанії Вагіт Алеперов сказав 25 грудня 2015 року, що „наші активи в Литві, де є поважний антиросійський сентимент, є на продаж. Ми відходимо”. Він додав, що це саме стосується Латвії. Минулого червня компанія „Лукойл” продала свою дочірню компанію в Естонії. Російська державна компанія „Газпром” доставляє 90 відс. нафти Литві і тому країна агресивно діє, щоб не бути залежною від імпорту російського газу в майбутньому. З цією метою збудовано станцію для роздобуття зріженого природного газу. Посол США до Литви Дебора МекКарті описала відкриття станції: „Це була емоційна подія в Литві, величезний вклад у її майбутнє. Американські компанії є зацікавлені. Литва старається дістати деякі свої майбутні імпорти від США. Раз двері відкриються, Литва є готова, згідна й спроможна”. Двері, напевно, відкриються. Президент Барак Обама минулого місяця підписав бюджет, який дозволяє американським нафтовим компаніям експортувати більше своїх резерв нафти. („Форбс”)

■ „Майн кампф” повертається в Німеччину

БЕРЛІН. — Впродовж 70 літ від закінчення Другої світової війни німецький закон про авторське право не дозволяв на перевидання книги Адольфа Гітлера „Майн кампф”, в якій він виклав свою ідеологію для нацистів. Згідно з законом, авторське право вигасає через 70 років після смерті автора. Це означає, що уряд не може забороняти видання книги після 2015 року. Книгу „Майн кампф” („Моя боротьба”) вже перевидано в кількох інших країнах, включно з США. Цього місяця мюнхенський Інститут сучасної історії випустить нову версію книги з критичними коментарями. Нова версія матиме приблизно 2,000 сторінок, двічі більше від оригіналу, щоб включити коментарі. Директор інституту Андреас Віршінг сказав: „Книгу не можна недооцінювати як історичне джерело й також як ключ для розуміння історії націонал-соціалізму”. Німецький уряд вирішив ще в 2014 році, що не дозволить на видання книги без критичних коментарів. Для цього, він, правдоподібно, вживатиме закони проти підбурювання. Єврейські організації є поділені думками щодо нового видання. Одні вважають, що критичні коментарі дадуть відсіч нацистській пропаганді; інші кажуть, що це збільшить популярність оригінального тексту. („Асоційтед Прес”)

Одеса допомагає війську

Сергій Горицьвіт

ОДЕСА. – Активісти громадської ініціативи „Повернися живим” повідомили, що фрегатіві „Гетьман Сагайдачний”, який є командним кораблем Військово-Морських Сил України, потрібен сучасний радар, щоб ефективно й оперативно припиняти зовнішні загрози в українських територіальних водах.

Корабель мав застарілий радар для риболовецьких суден, який йому передали американці до багатьох років тому. Під час складних маневрів до 10 членів залоги повинні були обробовувати необхідні дані вручну.

Рух „Повернися живим” зібрав необхідну суму на придбання навігаційно-радіолокаційного радару, який було вручено морякам на урочистій церемонії 4 грудня 2015 року в Одесі.

Капітан-лейтенант Сергій Курдюк сказав: „Радар загальною вартістю 277 тис. грн. дозволить істотно підвищити рівень виявлення цілей і навігаційної безпеки. Він забезпечує дальність дії до 96 морських миль і супровід 100 цілей”.

Спеціалісти Військово-медичного клінічного центру Південного регіону вже надали допомогу 4,500 пораненим учасникам антитерористичної операції. Вони першими в Україні освоїли біонічне протезування. Комплектуючі частини замовили в Англії, а навчити роботу за новими технологіями запросили спеціаліста з Туреччини, який навчив, як зібрати протезу за параметрами конкретного бійця та запрограмувати його під потреби людини.

Першим отримав біонічну протезу командир відділення Сергій Воропай з 28-ої механізованої бригади. Йому відірвало руку і додому, в Херсонську область, він повернувся інвалідом. 2 липня С. Воропаю почали робити протез і встановили його 5 листопада. Тепер С. Воропай вчиться керувати штучною рукою.

Новий радар на фрегаті „Гетьман Сагайдачний”.

Ціна протези – близько 700 тис. грн. Це значно дешевше, ніж подібне протезування за кордоном, яке до того ж, не фінансує держава. Наступного року виготовляти протези будуть і в Україні. Про це на прес-конференції розповів директор компанії „Ортотех-Сервіс ГмбХ” Олександр Стеценко. За його словами, зараз протезування верхніх кінцівок потребують 307 людей.

Збройні Сили України з 1 січня перейдуть на автоматизовану систему речового забезпечення за стандартами НАТО. Презентація її відбулася в Одесі 2 грудня 2015 року. В ній взяв участь Міністер оборони України Степан Полторак. Таку систему використовують всі армії НАТО. Сьогодні облік на більшості складів ведеться в паперовій формі з відповідними наслідками. Система дасть повну прозорість у забезпеченні і рішення можна буде приймати за секунди. Це ще один крок, який наближає українську армію до стандартів НАТО.

Допомога надішла з Латвії

Сергій Горицьвіт

ОДЕСА. – Понад 20 тис. переселенців з зони війни перебувають на Одещині. 8 грудня 2015 року до Одеси з Латвії прибуло 14 тонн гуманітарної допомоги для дітей-сиріт та переселенців. У переданні допомоги взяли участь Головний капелян латвійської армії Елмарс Плавінс, головний психолог Об'єднаного штабу Національних збройних сил Латвії Вілніс Чернавскіс і військовий аташе Латвії в Україні підполковник Зигмундс Балодіс.

Ця партія гуманітарної допомоги з Латвії уже є третьою. І це найбільший вантаж одягу для дітей і дорослих та канцелярського приладдя для школярів за останній час.

Координатор організації добровольців Катерина Ножевникова, яка розподілятиме допомогу, зазначила, що частина вантажу буде відправлена до

Привезли гуманітарний вантаж з Латвії. (Фото: Сергій Горицьвіт)

Житомира, де перебувають 300 дітей з Луганської області. Крім того, допоможуть учасникам бойових дій, які перебувають у військовому шпиталі.

Українець знову в космосі

Левко Хмельковський

15 грудня 2015 року на міжнародну космічну станцію прибула нова залога, у складі якої Юрій Маленченко з Росії, американець Тімоті Копр і британець Тімоті Пік. Перший з них, хоча й представляє Росію, має українське походження. Ю. Маленченко народився в селі Павлівка Кіровоградської області, закінчив в цьому селі середню школу, потім – Харківське вище військово-авіаційне училище, а в Росії – Військово-повітряну інженерну академію.

Після відповідного приготування він вперше літав у космос 1994 року і перебував на орбіті понад 125 діб. Потім були ще п'ять летів. Шостий лет розпочав 15 грудня як командир корабля „Союз”.

10 серпня 2003 року, перебуваючи на космічній станції, Ю. Маленченко попросив дозволу узяти шлюб з Катериною Дмитрієвою, яка емігрувала до США з Ленінграду разом з батьками, коли їй було чотири роки. За законами штату Тексас реєстрація шлюбу можлива у разі відсутності наре-

ченого з поважної причини. Але у Росії шлюб не схвалили, тому що російський офіцер, який має доступ до державних таємниць, зобов'язаний спочатку отримати дозвіл на одруження з громадянкою іншої держави, причому зробити це можна тільки на землі. Усе ж шлюб відбувся в космосі. Росія заявила про намір включити до контракту, який укладають всі космонавти, заборону подібних весільних церемоній.

Повернення на Землю 28 жовтня 2003 року було складним: на „Союзі” несподівано ввімкнувся основний двигун і космічну станцію розвернуло навколо її осі. Потім корабель відійшов від станції, а їй довелося повертати в початковий стан.

6 серпня 2004 року в російському місті Тутаєві, де уже в недавні роки космонавт мав хрещення, відбулося вінчання. З собору були видалені всі представники преси і місцеві жителі. Після вінчання у телеоператора, який пробував фіксувати шлюб, охоронці забрали запис і пошкодили камеру. Після весілля Катерина переїхала в Росію і згодом народила дочку Камілу.

Україна має право на декомунізацію

КИЇВ. – Венеційська комісія 18 грудня 2015 року визнала право України забороняти або навіть встановлювати кримінальну відповідальність за використання конкретних символів і пропаганду тоталітарних режимів.

Результати роботи Комісії та позицію України щодо отриманих рекомендацій розглянули 21 грудня 2015 року на прес-конференції в Українському кризовому медіа-центрі Перший заступник голови Верховної Ради України Андрій Парубій, Міністер юстиції Павло Петренко, голова Комітету Верховної Ради України у закордонних справах Ганна Гопко, голова Українського інституту національної пам'яті Володимир В'ятрович, Заступник міністра юстиції України Сергій Петухов (учасник засідання Венеційської комісії), юрист Інституту медіа права, експерт „Реанімаційного пакету реформ” Ігор Розкладай.

Експерти Венеційської комісії висловили зау-

важення щодо, на їх думку, надто суворих санкцій за порушення закону про декомунізацію. Україні рекомендують, зокрема, конкретизувати визначення терміну „пропаганда”, щоб уникнути можливого негативного впливу на свободу слова й академічну дискусію.

Обговорення вдосконалення згаданого закону Венеційською комісією триває. Україна детально знайомиться з висловленими зауваженнями і готова врахувати їх задля вдосконалення декомунізаційного законодавства.

Учасники прес-конференції також підкреслили, що закон пройшов громадське обговорення, його прийняття відбулося згідно з парламентською процедурою, що засвідчено в ухвалі Конституційного суду України.

Прес-служба Українського інституту національної пам'яті

Прибула група добровольців Корпусу Миру

КИЇВ. – Церемонія присяги добровольців Корпусу Миру відбулася в Києві 22 грудня 2015 року. Офіційне відновлення роботи Корпусу Миру в Україні було пов'язане з прибуттям першої групи добровольців після перерви, пов'язаної із Революцією Гідності.

Понад 2,500 добровольців в попередні роки працювали у невеликих селах і великих містах по всій Україні. Вони стали зв'язковою ланкою між народом України і народом Сполучених Штатів, допомагаючи зводити мости дружби і взаєморозуміння, такі важливі в сучасному світі.

На церемонії присяги виступила Тимчасова повірена у справах США в Україні Керол Урбан, яка зокрема сказала: „Ви є символом надії як українців, так і американців. Корпус Миру повернувся в Україну великою мірою завдяки сильній підтримці нового українського уряду, і за це я хотіла би висловити щиру вдячність від мого уряду. Я також хотіла би відзначити українських організа-

торів та родини, які приймають наших добровольців. Спасибі, що відкрили ваші серця і домівки назустріч дуже незвичайній можливості попрацювати з нашими добровольцями Корпусу Миру“.

Вона додала: „Ви знаєте, ми часто кажемо, „що більше ви віддаєте“, то більше отримуєте. І я впевнена, що це буде правдою і стосовно цієї відбірної групи американців, яких ви бачите перед вами. Вони являють собою найкраще з Америки – і вони готові запропонувати свої таланти і свою енергію на благо України“.

К. Урбан звернулася до добровольців: „Як добровольці Корпусу миру, ви представляєте уряд США. Але що важливіше, ви представляєте народ Сполучених Штатів. Ви – наші громадські дипломати, які житимуть і працюватимуть разом з українцями з усіх верств суспільства і у всіх частинах цієї великої і різноманітної країни“.

Посольство США в Україні

Діти малювали квітуху Україну

Світлана Орел

КІРОВОГРАД. – Відкриття виставки малюнків учасників дитячого конкурсу, що відбулося 26 грудня 2015 року, перетворилося на свято любови до мистецтва. Конкурс оголосила у вересні минулого року приватна галерія „Єлисаветград“ під гаслом „Щаслива дитина – квітуха Україна“.

Власник і засновник галерії Микола Цуканов за кілька років її існування налагодив плідні зв'язки з творчими спілками, художніми товариствами, студіями, окремими мистцями по всій Україні. Організатори конкурсу за два міся-

ці отримали майже 800 малюнків з 53 населених пунктів 17 областей України. На малюнках була зображена та Україна, де б вони і їхні батьки були б щасливими – відкрита, чесна, заможна, квітуха.

Переможці отримали картини професійних художників з Одеси, Маріуполя, Харкова, Дніпропетровська, Ізмаїла, Закарпаття і Кіровограду.

Завдяки галерії та реклямному агентству „Графіка“ кожен, хто прислав малюнок на конкурс, отримав диплом та календар з зображенням своєї роботи. Було оголошено, що конкурс стане традиційним.

Віра Бекопильна (11 років, Дробиш, Черкаська область). „Заквітчалась Україна“.

АМЕРИКА І СВІТ

■ Пастора ув'язнили в Північній Кореї

ПХЕНЬЯН. – Верховний суд Північної Кореї відправив канадського пастора Лім Хьон Су до трудової табори за „злочини проти держави“. Мешканець Торонто південнокорейського походження Лім Хьон Су був арештований у столичному місті Пхеньяні. Він приїхав туди у січні 2015 року для гуманітарної роботи. За повідомленнями, 60-річний чоловік публічно зізнався у „змові“ з метою повалення уряду і встановлення „релігійної держави“. У комуністичній Північній Кореї заборонена релігійна діяльність. („Релігійно-інформаційна служба України“)

■ Закликали визнати християн жертвами

ВАШІНГТОН. — 23 грудня 2015 року 30 конгресменів на чолі з головою Комітету для закордонних справ Едом Ройсом закликали Білий Дім включити християн в список жертв геноциду з боку „Ісламської держави“ (ІД). „Ми серйозно стурбовані інформацією про те, що адміністрація готує заяву про геноцид, яка включатиме тільки курдів-єзидів, і утримається від визначення геноциду проти християн та інших меншин, яких знищує ІД“, – йдеться в заяві конгресменів. Повітряна військова кампанія Росії в Сирії почалася 30 вересня 2015 року після прохання про допомогу Президента Сирії Башара аль-Асада, якому з моменту початку війни в Сирії в 2011 році Росія надає підтримку, у той час як країни НАТО і Європейського Союзу звинувачують його режим у військових злочинах і вимагають його відставки. Незважаючи на оголошену Росією мету військової кампанії – боротьба з бойовиками ІД, західні держави, а також Туреччина та Савдійська Арабія заявляють, що цілі російських бомбардувань в Сирії – це в першу чергу сирійські повстанці, опозиційні до Б. Асада, а не терористи ІД. („Релігійно-інформаційна служба України“)

■ Суддя критикує релігійну неутральність

МЕТАЙРІ, Люїзіана. – Член Верховного суду США Антонін Скалія сказав, що ідея релігійної неутральності не є вкорінена в конституційні традиції країни, і що Бог благословив США саме тому, що американці шанують його. А. Скалія був призначений на свій пост Президентом Рональдом Рейгеном у 1986 році, і він є членом найвищого суду країни найдовше зі всіх суддів. Він також постійно є одним з найбільш консервативних членів. Виступаючи 2 січня в католицькій середній школі на передмісті Нью-Орлінсу, суддя сказав публіці, що „немає місця“ в конституційних традиціях країни для ідеї релігійної неутральності держави між релігією та її відсутністю. „Розуміється, не можна сприяти одній конфесії над другою, але не можна сприяти релігії над нерелігійністю?“ – риторично запитав він. А. Скалія додав, що президенти та інші промовці покликаються на Бога у своїх публічних виступах. „Немає в цій нічого злого, і не дозволяйте кому-небудь говорити вам, що щось є зле в цій“, – сказав суддя. („Асоційєтед Прес“)

■ Путін вважає США загрозою Росії

МОСКВА. – 31 грудня 2015 року Президент Росії Володимир Путін підписав новий документ „Про стратегію національної безпеки Російської Федерації“. Ця нова версія замінила документ з 2009 року, в якому нічого не говориться про США й НАТО. В новому документі говориться, що Росія збільшила свою роль у розв'язанні глобальних проблем і що це викликало реакцію Заходу. Стверджується, що США та Європейський Союз підтримали „антиконституційний переворот в Україні“, який привів до глибокого розподілу українського суспільства і воєнного конфлікту. Також сказано, що розширення НАТО є загрозою для національної безпеки Росії, і що США поширили свою мережу військово-біологічних лабораторій у країнах, які межують з Росією. У документі не згадується Сирія, хоч 30 вересня 2015 року Росія почала бомбардувати позиції повстанців, які воюють проти Президента країни Башара аль-Асада, союзника Росії. („Ройтерс“)

Европейський прорив України

В останні дні грудня щойно проминуло року Європейська комісія ще раз офіційно підтвердила, що від 1 січня 2016 року розпочинається дія поглибленої і всеосяжної зони вільної торгівлі між Європейським Союзом і Україною. Це історична подія виняткового значення. Нарешті Україна переступила через високий поріг, за яким відкривається перспектива всеохопного економічного розвитку. Це також визначний політичний крок, що стверджує природний для Української незалежної держави проєвропейський курс. Властиво, це великий момент остаточного вивільнення України з-під реґресивного неоімперського впливу Росії. Саме тому Москва всіма силами і способами намагалася унеможливити цей вибір України, а тепер, коли він вже став фактом, заявила, що запровадження зони вільної торгівлі між ЕС і Україною становить загрозу російській економіці і в односторонньому порядку розірвала торговельний договір з Україною.

Ця історія колись неодмінно віддзеркалиться не тільки в солідних економічних і політологічних дослідженнях, але й у гострих сюжетах романів та кінофільмів, адже асоціація з ЕС – це передусім вислід двох українських демократичних проєвропейських революцій з їхніми внутрішніми світоглядними, ідейними і партійними конфліктами, вислід цілеспрямованої і невідступної боротьби українського громадянського суспільства, котре нині перебуває вже на такому рівні політичності і моральної зрілості, що не за горами – оздоровлення й оновлення всіх державних основ і засад.

Що ж може дати Україні асоціація з ЕС, що зокрема означає зона вільної торгівлі? Це форма міжнародної економічної інтеграції, за якої в країнах-учасниках скасовується митні збори і кількісні обмеження у взаємній торгівлі. Загалом Україна та ЕС скасують імпорتنі мита на 97 відс. і 93 відс. товарів відповідно. Ввізні мита будуть скасовані негайно на більшість промислових товарів (82 відс. – Україна та 91 відс. – ЕС). Для решти товарів встановлено перехідні періоди. Внаслідок скасування мит українські експортери заощаджуватимуть 487 млн. євро щороку, а щорічна економія експортерів ЕС становитиме 391 млн. євро.

При цьому важливе скасування технічних бар'єрів. Україна бере на себе зобов'язання привести усі свої технічні стандарти у відповідність зі стандартами ЕС. Це дасть змогу українським компаніям торгувати з європейцями на тих же умовах, якими бізнес користується всередині Європейського Союзу. Гармонізація технічних стандартів обох сторін підвищить якість продукції на внутрішньому ринку України, а також сприятиме формуванню позитивного образу України на світових ринках як виробника якісних товарів. На відміну від клясичних зон вільної торгівлі, нинішня передбачає свободу підприємницької діяльності. Тобто представники різних українських галузей зможуть відкривати свої бізнеси в ЕС. Це дасть можливість українським компаніям підвищити свій статус з місцевого до міжнародного, з другого ж боку – збільшить притік чужоземних інвестицій до України. При цьому ЕС надаватиме Україні фінансову допомогу і консультаційну підтримку для малих і середніх підприємств, щоб вони могли повною мірою скористатися з переваг зони вільної торгівлі.

Визначена в Угоді про асоціацію система координації зусиль передбачає річні зустрічі сторін, постійно діятимуть Рада асоціації (діалог на міністерському рівні), Парламентський комітет асоціації та Платформа громадянського суспільства.

Отже, ми з вами, дорогі читачі, є свідками якісно нового етапу розвитку незалежної Української держави. Побажаймо їй великого успіху на цьому шляху!

ІСТОРІЯ

Марія Мацишин – лицар Срібного хреста заслуги

Петро Содоль надіслав до „Свободи” історичну довідку про підпільницю ОУН Марію Мацишин, нагороджену Срібним хрестом заслуги.

Історію цієї нагороди дослідив відомий львівський історик Віталій Манзуренко, який пише: „Срібним хрестом заслуги нагороджували бійців і командирів УПА та цивільних осіб, що брали активну участь у національно-визвольній боротьбі. За сім років (від 25 квітня 1945 року до 12 жовтня 1952 року) Срібним хрестом заслуги було нагороджено 150 повстанців. Останнє та наймасовіше нагородження Срібним хрестом заслуги відбулося 1952 року, коли було нагороджено 37 повстанців. Після цього відзначення бойовими нагородами УПА в Україні і за кордоном не проводили”.

Марія Мацишин („Оксана”) – член збройного підпілля ОУН.

Марія Мацишин народилася в 1928 (1930?) році в Новому Самборі, на Львівщині. Вона була найстаршою з п'яти дітей. Були також Богдан, Надія, Дзюнка і ще одна сестра. Мати померла в 1939 році. Батько Володимир був м'ясарем, а дід мав крамницю з образами. Літом 1944 року батько з дітьми відходив на еміграцію, але в околицях Перемишля якось відлучився від дітей. Тоді Марія з дітьми повернула до дідуся в Самбір. Аж десь у 1947 році батько якоюсь окружною дорогою дав про себе знати, що проживає в Польщі.

В 1944-1946 роках Марія навчалася у школі та належала до підпільної ланки розвідниць в мережі Служби Безпеки ОУН. В січні-лютому 1946 року під час так званої „Великої блокади” і підготування до виборів в СРСР Марія наліплювала у місті противиборчі листівки і плякати. При тій діяльності одного вечора її затримали працівники НКВД, але вона врятувалася від арешту, бо заліпила клеєм обличчя карателя.

Тоді була змушена вповні перейти в підпілля. А цілу її родину комуністи в жовтні 1947 року вивезли на Сибір і доля її невідома.

Протягом 1946-1948 років М.

Мацишин, уживаючи псевдо „Оксана”, працювала друкаркою у районному осередку Служби Безпеки, яким керував „Богдан” (Іван Хома). В тому часі вона також брала участь у кількох замаху на офіцерів МГБ чи МВД та членів комуністичного керівництва району. Вона завжди була озброєна пістолетом, а коли відходила в терен, то додатково ще озброювалася автоматом.

Влітку 1948 року її перевели на роботу у технічному відділі Окружного осередку пропаганди Дрогобиччини, який був під керівництвом „Владана”. А коли літом 1950 року „Владан” перейшов в Калуш Окружним провідником ОУН, то взяв її зі собою.

М. Мацишин загинула 1 липня 1951 року у Перегінських лісах.

В жовтні 1951 року її посмертно відзначено орденом – Срібний хрест заслуги УПА за активну діяльність у збройному підпіллі ОУН. Ця хоробра дівчина-патріот не тільки вміла воювати друкованим словом, але в потребі без вагань уживала зброю.

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800
Fax (973) 644-9510

E-mail: svoboda@svoboda-news.com
Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата: \$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.
Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.
Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda”.
Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ”

Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040
	Fax (973) 644-9510
	E-mail adukr@optonline.net
Передплата	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040
	E-mail subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода” або її видавця.

ЦІНИ НА ПЕРЕДПЛАТУ НАШОЇ ГАЗЕТИ

ДРУКОВАНА „Свобода” (на папері)

Члени УНСоюзу		Не-члени УНСоюзу	
Рік	Пів-року	Рік	Пів-року
80 дол.	45 дол.	90 дол.	50 дол.

ЕЛЕКТРОННА (www.svoboda-news.com)

40 дол.* на рік для всіх

* Ціна передплати електронної версії зменшилася з 65 до 40 дол.
Передплатити можна кредитовою картою з веб-сторінки www.svoboda-news.com, або зателефонувавши до відділу передплати на 973-292-9800, дод. 3040).

ДРУКОВАНА І ЕЛЕКТРОННА

Члени УНСоюзу		Не-члени УНСоюзу	
Рік	Пів-року	Рік	Пів-року
85 дол.	50 дол.	95 дол.	55 дол.

Для тих читачів, котрі отримують друковане видання, передплата електронної версії „Свободи” коштуватиме всього на 5 дол. більше.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Московські карателі виявилися садистами

Побачив у Інтернеті відеофільм: тіло бійця, батька шести дітей Романа Капачія було порізано ножами, руки і ноги простріляні. Українець помер, не витримавши катувань бойовиків „ДНР”. Стан звільнених з полону в Донецьку воїнів України – Р. Капачія (він помер у шпиталі) та Вадима Бабенка з 80-ої аеромобільної бригади шокував навіть лікарів.

Московські карателі, що прийшли зі своїм „русским міром” в український Донбас, довели, що порівнювати їх з нацистами – це робити їм комплімент, а називати їх людьми – це образа для людей.

Згадайте садистку Ларису Чубарову, яка з задоволенням розстрілювала полонених українців прямо в катівні. Тепер вона в українському слідчому ізоляторі. Або одного з провідників донецької банди сепаратистів за кличкою „Моторола” (справжнє прізвище Арсен Павлов). Він теж хвалився, що розстріляв 16 полонених українців. Л. Чубарова і А. Павлов привселюдно хваляться на весь цивілізований світ, що вони розстрілювали полонених українців, після того, як тих нещасних катували, розстрілюючи чашечки колін, відрізували вуха чи носи. Далі перо не пише...

Чому я написав, що назвати „путлірівців” нацистами – це робити їм комплімент? Бо це справді так. Нацисти, окупувавши мою рідну Україну, за українську мову мене не розстріляли, відкрили українську школу, відновили церкву, дозволили випускати українські газети. Навіть у районному масштабі. Полонених українців у перші місяці 1941 року відпускали додому, якщо якась вдова чи молодиця казала їм, що це її чоловік чи брат. Документів з молодих і вдів не вимагали.

Коли ж почалася партизанщина і партизани вбивали того чи іншого окупанта, німці брали заручників і розстрілювали 10 чи 100 чоловік. Залежно від чину вбитого. Розстрілювали або вішали. Але ножами не різали, сердець з молодих тіл не виймали, колін не роздрібнювали, носів не відрізували, животів не розпороювали і піску туди не насипали, щоб ще живими кинути у річку.

Московіти ж все це на тимчасово окупованих територіях України

з превеликим задоволенням у вільні хвилини від п'ятики творять. Так по-московськи розважаються. Така ментальність дикуну, канібала, яким є москвіт, що приносить „руський мір” у кожную завойовану ним хату сусіда.

Московіти – всесвітній виняток. Вони не дивляться, яке століття за вікном і що в тому світі робиться. Вони досі люблять свого царя, своє „отечество”, за нього вмирають, але перед смертю знущуються над тими, хто їм потрапив до рук. Вони такими залишаються при будь-якому царі і творитимуть йому культ, поки він, як і вони, усіх навколо себе убиватиме, убиватиме, убиватиме. Але перед цим катуватиме, катуватиме, катуватиме. Вони такого царя одразу канонізують. Вони його з крісла (ще при житті царя) одразу перемістять на ікону. Вони ж перед нею упадуть на коліна і молитимуться, і цілуватимуть. Впадтимуть у стан збудження від чужих нестерпних мук.

Йосиф Сталін був катом народів советської імперії, бо цього хотів головний народ цієї імперії – москвіт, який самоназвався старшим братом усіх інших народів того союзу. Тому той „старший” розважався і катуваннями, розстрілами, сибірськими муками за царя Сталіна. Розважається і досі й мріє, щоб і свіжо спечений московський цар правив до безконечності.

Після цього немилосердного катування українця, я згадав інший відеофільм – з військового шпиталю в Києві, де лежали два московських полонених. Одного з них, пораненого, лікарі прооперували. Врятували йому життя. Санітарки-українки після операції цьому врятованому приносили червоні українські яблучка, купували мінеральну водичку. А він вбив нашого бійця, він прийшов у чужий дім і розстріляв господаря ні за що. Тут, в Україні, як бачимо, інша ментальність іншого народу. Який, певний, не читав Женевської конвенції про поведінку з полоненими. Бо в цього народу та конвенція – в людській душі, у совісті. А в такого, як Володимир Путін, ні перше, ні друге навіть не ночувало.

Олег Черногуз,
Київ

З захопленням читаю старі числа

Добрий день, шановна редакція часопису „Свобода”! Мене звуть Віктор, народився і живу у невеликому українському містечку Бердичів. Мені 56 років, одружений, дружину звуть Тетяна, а ще маю двох чудових донечок – Олю і Любу та онука Любомира.

Вже деякий час я із захопленням читаю старі числа вашої газети з електронного архіву, це безцінне джерело знань з живої історії. Подекуди виникає уява,

начебто я переносюсь у ті події на справжній машині часу.

Напередодні нового, 2016 року, зичу усім вам міцного здоров'я, творчих успіхів, родинного тепла, благополуччя і, найголовніше, миру. Дякую Богові за те, що ви є.

Віктор Лопаткін,
директор Центру управління якістю машинобудівного заводу „Прогрес”
Бердичів, Житомирська область

Не забудьмо примусове виселення

Мене звали Оксана Самс і я хочу звернути увагу на українське населення, яке були вигнане зі своєї батьківщини в Польщі до Радянського Союзу в 1946 році згідно з договором від 9 вересня 1944 року „Про евакуацію українського населення з Польщі та польських громадян з території СРСР”. Батьки моєї матері теж були виселені.

Польський уряд продовжує ігнорувати права цих людей, тому що вони української національності, не поляки. Згідно з законом Польщі про репатріацію тільки люди польської національності можуть бути репатрійовані назад до Польщі. Вони були вивезені в радянське рабство, тобто на примусові роботи на державних господарствах, а їхнє нерухоме майно, землі, сільськогосподарське обладнання та меблі, скотину, зерно забрали до Польщі. Вони досі не отримали жодної компенсації за майно, яке залишилися в Польщі. Тобто ці люди були позбавлені своїх прав примусово, тільки мали право на смерть та знущання, щоб зникнути з лиця землі. Моя мати вже померла в травні 2013 року, не могла більше чекати правосуддя. Ще одна жертва цього злочину зникла, як і багато з них.

Переселення проводилося із застосуванням військової сили і супроводжувалося позбавлення прав українців на землю, ліквідацією культурно-освітніх установ, греко-католицької церкви.

Є вирок Конституційного трибуналу Польщі від 19 грудня 2002 року, в якому стверджено, що угода від 9 вересня 1944 року не мала жодних правових підстав для її підписання, а дії, пов'язані з виконанням примусової евакуації, є незаконними.

Парламентська Асамблея Ради

Європи (резолюція ч. 1481) про необхідність міжнародного засудження злочинів тоталітарних комуністичних режимів 25 січня 2006 року засудила масові порушення прав людини, вчинені тоталітарними комуністичними режимами, і висловила співчуття, розуміння і визнання жертвам цих злочинів. Угода від 9 вересня 1944 року відноситься до групи військових злочинів та злочинів проти людства, оскільки умови, закладені в ній та методи їх виконання були явно примусовими.

За своїм статусом більшість депортованих належала до категорії „спецпереселенців”. Відсутність житла, предметів першої необхідності, медикаментів та продовольства особливо гостро позначилися на перших партіях депортованих. Після приїзду людей підселяли в будинки місцевих жителів за рахунок уціління.

Україна не прийняла закону про те, що угода 9 вересня 1944 року, підписана в Любліні, є міжнародним злочином та не засудила примусову евакуацію. Це факт, що триває політична репресія вже 71 рік, та не тільки до людей, які були насильно евакуйовані, але і їхніх нащадків, які народилися в СРСР, отримали важкі психічні травми у зв'язку з втратою історичної батьківщини, і матеріальну втрату через неможливість використовувати майно, яке є їх спадщиною.

Я зробила фільм про насильницьке виселення українців з Польщі, який можна побачити на Youtube (https://youtu.be/Ztn-3L_RONw) „Victims of Power”) і на Vimeo (<https://vimeo.com/131981709>).

Оксана Самс,
Сакраменто, Каліфорнія

Діти дякують за подарунки

Від організації „Усмішка дитини”, від дітей з особливими потребами, якими ми опікуємося в Бережанах, хочемо привітати з святами редакцію часопису „Свобода”, її шановних читачів та наших дорогих приятелів і жертводавців.

Завдяки Вашій допомозі ми змогли гарно провести для наших вихованців свято св. Миколая. Діти з зустрілися із св. Миколаєм,

вітали його віршами та піснями, отримали від нього чудові подарунки.

Це була така щаслива і радісна мить, що про неї неможливо розповісти словами.

Михайло Михайлинин,
опікун дітей, голова організації „Усмішка дитини”,
Бережани, Тернопільська область.

Вихованці сиротинця отримали подарунки від св. Миколая.

Шановні дописувачі!

Щоб прискорити опублікування в газеті Ваших статей, листів та інших кореспонденцій, просимо надсилати їх до редакції електронною поштою на адресу svoboda@svoboda-news.com у форматі .doc.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Завершили рік Митрополита Андрея Шептицького

Марія Климчак

ЧИКАГО. – 2015 рік, проголошений роком Митрополита Андрея Шептицького, завершила наукова конференція, яку організувала Українська католицька парафія свв. Володимира і Ольги. Були відслужені Літургії у всіх церквах, відбулася виставка особистих речей Митрополита в Українському Національному Музеї.

6 грудня 2015 року в Українському культурному осередку зібралися представники громади, щоб стати учасниками круглого столу з участю провідних науковців, які досліджують діяльність Митрополита А. Шептицького. Постать Митрополита об'єднала представників різних релігій – юдейської, православної, римо- та греко-католицької.

Серед доповідачів був о. д-р Петро Галадза – професор Інституту східнохристиянських студій ім. А. Шептицького в Отаві (Канада), який служив у різних парафіях, включаючи парафію свв. Володимира і Ольги в Чикаго. Він викладав у Львівській духовній семінарії св. Духа, був деканом Львівської богословської академії (тепер Український Католицький Університет), написав десятки книжок та сотні наукових праць, а тепер розповів про невмирущу спадщину А. Шептицького та геній його особистості.

Співпрацю Митрополита з греко-католиками Росії досліджує о. д-р Юрій Авакумов, який народився у Санкт-Петербурзі, вчився у православної духовній семінарії та академії, ступінь доктора богослов'я захистив на католицькому факультеті Мюнхенського університету, став упорядником і головним редактором збірника „Митрополит Андрей Шептицький і греко-католики в Росії“ (Львів, 2004). Тепер викладає теологію та історію християнства в університеті Нотр-Дам у Індіані. Дослідник розповів про те, як Митрополит сприяв розбудові Греко-Католицької Церкви в Росії.

Д-р Леон Хамейдес, виступаючи уперше перед громадою в Чикаго, сказав: „Андрей Шептицький, його брат Климентій та монахи-студити врятували тисячі життів“. Добро, вчинене монахами-студитами, які переховували у монастирі в Уневі маленьких єврейських дітей, має бути пошановане світом. Те, що Митрополит зважився на

Організаційний комітет конференції (зліва): Христия Верещак, о. д-р Петро Галадза, Христия Сютрик, д-р Леон Хамейдес, о. парох Олег Кривокульський, д-р Таїсія Бровар, Таня Кузич. (Фото: Наталка Коваль)

крок самопожертви, є святістю для людства, вважає врятований Митрополитом свідок. Понад 25 років він досліджував свій родовід. Війна забрала багатьох, серед яких були батько-равин та мати. Його та брата Цві Барнеа від переслідувань нацистів врятували Митрополит А. Шептицький та о. Климентій Шептицький.

Кілька років тому Л. Хамейдес разом з дружиною та сином відвідали Львів, Щирець та Унів. Спогади про дитинство і повернення в Україну лягли у книжку „Чужий на багатьох землях“, де автор на прикладі свого життя передає долю євреївства в Західній Європі.

Батько його звернувся до Митрополита проханням врятувати дітей. Л. Хамейдес вперше побачив А. Шептицького у інвалідному візку. Він поклав руку дитині на голову і посміхнувся. Леонів було сім років. Восени 1942 року Леон Хамейдес отримав нове ім'я – Левко Хамінський. Тим-

часово його відправили до монастиря в Брюховичах, у 1943 році – до Унева. Чимало врятованих живуть тепер в Ізраїлі, Англії, США, Аргентині.

Д-р Л. Хамейдес, директор-емерит відділу дитячої кардіології у Connecticut Children's Medical Center та професор педіатрії медичного університету University of Connecticut School of Medicine, спеціаліст з серцево-легеневої реанімації немовлят і дітей.

Папа Франциск 17 липня 2015 року оголосив спеціальний декрет про героїчність добродієвості А. Шептицького, що необхідно для початку процесу його беатифікації.

Організаційний комітет Української греко-католицької парафії свв. Володимира і Ольги у складі о. пароха Олега Кривокульського, Тані Кузич, д-ра Таїсії Бровар, Христі Верещак та Христі Сютрик доклав багато зусиль, щоб належно завершити рік Митрополита А. Шептицького.

Нагородили письменницю Ліду Палій сеньйорською нагородою

Оксана Закидальська

ТОРОНТО. – Письменниця і перекладачка Ліда Палій 26 листопада 2015 року одержала нагороду „Досягнення сеньйорів“ (Senior Achievement Award). Започаткованою в 1986 році нагородою відзначають людей, які після 65 років життя зробили вагомий вклад у розвиток своєї громади. Грамоту вручила губернатор провінції Онтаріо Елізабета Довдесвел в присутності провінційного міністра Маріо

Елізабета Довдесвел і Маріо Сергіо вручають грамоту Ліді Палій.

Сергіо, відповідального за сеньйорські справи.

У грамоті сказано: „Ліда Палій, письменник і перекладач, присвятила багато свого часу, щоб донести унікальний голос українських письменників канадським читачам. Впродовж п'яти років вона була головою Світової асоціації українських письменників „Слово“, організовувала семінари і літературні читання, щоб познайомити ширшу публіку з українськими письменниками і їх творами. Понад 10 років Л. Палій співпрацювала з Міжнародним фестивалем письменників (International Authors' Festival), який щорічно відбувається в Торонто – одним з найбільших і найбільш багатограних у світі“.

Завдяки зусиллям Л. Палій шестеро письменників з України (Іван Драч, Ігор Кали-

нець, Василь Голобородько, Микола Воробйов, Оксана Забужко, Юрій Андрухович) брали участь у фестивалі і читали свої твори. Л. Палій подбала, щоб була видрукована одна книжка кожного письменника в перекладі англійською мовою. Через незнання англійської мови з боку українців, вона служила їм провідницею і знайомила з канадськими письменниками.

Л. Палій протягом багатьох років є активним добровольцем в Українсько-Канадському Дослідно-Документаційному Центрі, де вона перечитує недруковані архівні спогади. Вона присвячує довгі години цій роботі, розшифровує їх і готує електронні записи, щоб зберегти унікальний матеріал для наступних поколінь.

Подякували поранені вояки

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – Злучений Український Американський Допомоговий Комітет (ЗУАДК) продовжує програму „Усиновить українського пораненого вояка“, яка була започаткована в жовтні 2014 року під керівництвом членів Екзекутивної ради ЗУАДК Ніли Павлюк і Христі Сенік.

Завдяки цій програмі отримали допомогу 400 вояків, які змушені щоденно боротися з травмами, що не дозволяють їм повноцінно жити. Всі спонзори отримали дані про спонзорованого ними пораненого вояка, який у свою чергу отримав ім'я свого спонзора.

На адресу ЗУАДК надійшли листи-подяки від вояків.

„Приємно усвідомлювати, що люди, які знаходяться далеко від України, є небайдужими до її захисників, є співчутливими і такими, що не стоять осторонь чужою біди. Без Вашої допомоги моє лікування протікало б значно повільніше“, – написав С. В. з Київського шпиталю.

„Наша діаспора у всьому світі активно відгукнулася фінансово та морально на наше лихо, за що я дуже вдячний“, – написав В. Д. зі Львова.

ЗУАДК

Відбулася Різдвяна зустріч з духовенством

Учасники зустрічі в головному бюро Української Американської Федеральної Кредитової Спільноти „Самопоміч”.

ЧИКАГО. – 16 грудня 2015 року в головному бюро Української Американської Федеральної Кредитової Спільноти „Самопоміч” відбулась традиційна Різдвяна зустріч з духовними провідниками української громади Чикаго та його передмість.

Промовою відкрив зустріч президент дирекції Михайло Р. Кос, який подякував духовенству за велику працю, оскільки українські церкви є найголовнішими ланками, що гуртують нашу громаду. Д-р М. Кос представив усіх членів дирекції поіменно.

Настоятель Української православної катедри Київського Патріархату св. Андрія Первозваного митрофорний протоєрей Віктор Полярний прочитав молитву за мир, злагоду і спокій у нашій гро-

маді й світі.

Після цього президент установи, виконавчий директор Богдан Ватраль привітав усіх душпастирів і нагадав, що діаспора шанує своє українське походження, залишаючись назавжди в душі українцями. Адже у важкі часи далекі родичі з діаспори залишаються чи не єдиною надією на підтримку.

У 2016 році „Самопоміч” святкуватиме своє 65-ліття. Протягом цих років багато людей, які розвивали цю установу, відійшли у вічність, то присутні вшанували їх хвилиною мовчання та помолились за спокій їхніх душ.

На закінчення Б. Ватраль побажав духовенству, щоб вони і надалі надхненно працювали для збереження нашої української

громади, проголошуючи слово Боже.

Генеральний консул України в Чикаго Лариса Герасько у своєму слові зазначила, що Церква – це духовний осередок української громади, подякувала Кредитівці за цю чудову традицію, завдяки якій збирається разом уся українська спільнота в обличчі її духовних наставників.

До слова було запрошено віцепрезидента дирекції та голову Фондації „Самопоміч” Оресту Фединак, яка сказала, що Фондація щороку виділяє понад 300 тис. дол. на потреби українських організацій. Щоб допомогти фондації, потрібна плідна співпраця духовних громад з Касою „Самопоміч”. Це дозволить розширити фінансові можливості Каси, а

одночас і можливості Фондації, та збільшить розмір фінансової допомоги.

Настоятель української католицької катедри св. о. Миколая о. Богдан Налисник подякував Кредитівці за фінансову підтримку катедри і Катедральної школи св. о. Миколая, яка представляє майбутнє діаспори у Чикаго. Також він нагадав, що цього року катедра святкує 100-ліття будівлі храму.

Зустріч доповнили українські Різдвяні страви від Українського Культурного осередку при Українській католицькій церкві свв. Володимира і Ольги та традиційні коляди у виконанні всіх присутніх.

Кредитівка „Самопоміч”

Вийшла друга книжка галичанки з Парми

Авторка книги Галина Кавка-Прохна та гості зі Львова Ігор Гургула (зліва) і Василь Романчук. (Фото: Ярослав Рудий)

Василь Романчук

КЛІВЛЕНД. – У Галицькій видавничій спілці у Львові вийшла друга книжка мешканки Парми Галини Кавки-Прохни, „Добро людину славить”, яку представили громаді 13 листопада 2015 року в Українському музеї-архіві Клівленду.

Перша збірка віршів авторки „Струни серця емігрантки” побачила світ рік тому. У ново-

му виданні вона об'єднала прозу і поезію про героїчне минуле рідного Синевидська, своїх краян-патріотів, вмістила матеріали про найбільш болючі події в Україні за останній час, а також спогади про емігрантське життя.

Презентація зібрала понад 100 шанувальників творчості Г. Кавки-Прохни. Імпрезу благословив молитвою Владика Богдан Данило. Вступним словом презентацію відкрив директор музею Андрій

Фединський.

Відгук про книгу виголосив голова Львівської організації Національної спілки письменників України Ігор Гургула, який спеціально прибув з України на цю презентацію. Про книжку вели мову багатолітній редактор українського часопису „Вісті УЗО” та радіохвилі „Україна”, член Національної спілки журналістів України Петро Твардовський, земляк авторки, композитор і диригент Гордій Пасіка, у творчому доробку якого є кілька пісень на слова поетеси і одну з яких – „Доля” він заспівав на цьому вечорі.

Зворушливими були слова Христини Чабан, гостя з Колумбуса, Огайо, учасника Революції Гідності в Києві Володимира Желізного.

Г. Кавки-Прохна розповіла про нелегке сирітське життя – рано

померла її мати, а в лютому 1948 року, у підпільній криївці УПА, загинув і її батько Михайло, псевдо „Карпо”. Трьох сиріт виростила тітка Юля. В 1989 році Галина Кавка виїхала до США і оселилася в Пармі у свого стрийка Степана Кавки, члена ОУН і УПА.

Думками й серцем вона завжди в Україні, допомагає багатьом своїм землякам. Десятки пакунків та чималі кошти відправила в Україну потребуючим.

Письменник І. Гургула вручив Г. Кавці подяку письменницької організації за її внесок у розвиток української духовності, культури і літератури та збереження національних традицій на теренах Америки. Світлана Оніпко та Мирослава Бутчинська піднесли їй квіти.

Присутні на презентації мали змогу придбати книги І. Гургули та Г. Кавки з автографами.

DNIPRO LLC.

**ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ
ТА КОНТЕЙНЕРИ
В УКРАЇНУ**

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ
645 W. 1st Ave.
Tel.: (908) 241-2190
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Tel.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: (215) 969-4986
(215) 728-6040

Святий Миколай прийшов в українські громади

ЯРДВІЛ, Нью-Джерзі

Наталія Романюк

Зимові свята і справжня казка почалися для учнів Школи українознавства в Ярдвілі приходом св. Миколая 13 грудня, коли після Літургії учні разом з батьками, вчителями і гостями школи зібрались на театралізований концерт. Наймолодші школярі декламували зі сцени вірші, співали пісні, прославляючи великого чудотворця.

Віра малих дітей в чудеса св. Миколая запалила добром і радістю всіх і дорослі на мить стали дітьми. Дівчата-ангели на втіху всім ввели до залу св. Миколая. Шановний гість під пісню „Ой, хто, хто Миколая любить“ йшов з подарунками до сцени.

Учасники свята в Українській православній церкві св. Юрія Переможця у Ярдвілі, Нью-Джерзі.

СОМЕРСЕТ, Нью-Джерзі

Левко Хмельковський

19 грудня у великій залі Українського культурного центру Української Православної Церкви США зібрались численні гості на свято, яке приготувала Школа українознавства в очікуванні візиту св. Миколая.

Гостей вітав Єпископ Даниїл. Діти показали велику святкову програму. Серед гостей був посадник міста

Діти виконали сценку про зустріч з св. Миколаєм. Малята запевняли його у своїх навчальних успіхах, у чемності, старанні, у щоденній молитві. За це вони отримали омріяні подарунки.

До св. Миколая з своїм подарунком для дітей приєдналися Зенко Галькович з дружиною Оленою. Від Української Національної Федеральної Кредитової Спільноти в Нью-Йорку він подарував чек для фінансової підтримки школи.

Учасники свята щиро дякували св. Миколаю, меценатам з Кредитівки, Парафіяльній управі Української православної церкви св. Юрія Переможця і о. Петрові Левкові. За столом святкового обіду, з любов'ю приготованого матерями учнів, присутні плянували наступне українське свято „Вечорниці“ 16 січня цього року.

Рендолф, Нью-Джерзі, педагогічний дорадник школи Роман Гірняк. Гість з Нью-Йорку – фінансовий директор Української Національної Федеральної Кредитової Спільноти в Нью-Йорку Зенко Галькович подарував школі чек на її діяльність.

Святкову програму разом з дітьми готували директор Галина Маринець, вчителі співу Оксана Наливайко і Соломія Тимчишин, Слава Данишук, звукорежисери Роман Борса та Дмитро Шевченко з підтримкою батьківського комітету на чолі з Олегом Черненком.

Учасники свята в Сомерсеті. (Фото: Левко Хмельковський)

Різдвяний концерт у Клівленді

о. Михайло Гонтарук

ПАРМА, Огайо. – 6 грудня 2015 року в парафії Румунської Православної Церкви св. Марії, що у Клівленді, відбувся Всеправославний Різдвяний концерт, який щорічно влаштовує православне духовенство

Клівленду. Цього разу у концерті брали участь всім хорів. Український катедральний собор св. Володимира має два хори, котрі щонеділі протягом року співають дві Літургії – українською і англійською мовами. Під час особливих подій хор об'єднується і налічує 40 співаків.

Співає Український катедральний хор, яким диригує Маркіян Комічак.

НЬЮ-ЙОРК

Зберігаючи традиції свого народу, учні Школи Українознавства Об'єднання Українців Америки „Самопоміч“ Нью-Йорку програму святкування Різдва Христового розпочали передріздвяним концертом для української громади міста.

Директор школи Іван Макар звернувся до присутніх з промовою про багаті традиції святкування Різдва в Україні, про важливість збереження і продовження їх для наступних поколінь.

В пам'ять героїв, які загинули за свободу України, і в знак солідарності з братами і сестрами на рідних землях запалили вогні різдвяної ялинки. Хвилиною мовчання вшанували їхню пам'ять.

Програму концерту відкрили

учні четвертої і п'ятої клас колядою „Добрий вечір тобі, пане господарю“. Виступи молодших дітей перепліталися з виступами старших, але єднано усіх радість прославлення Дитятка Божого Ісуса, багатство і кольорит традицій святкування Різдва з різних куточків України. „Свято Миколая“ у виконанні другої і третьої клас, „Срібна зірка“ у програмі дружоклясників, надвечір'я в селянській хатині, святкування „Щедрого вечора“ в Карпатах, коляда „Ой, на Дніпрі, на Йордані“ у виконанні шостої і сьомої клас немов у калейдоскопі показали все розмаїття українського Різдва.

Дошкілля і учні першої класи співали „Коляд-колядниці“, „Дзінь-дзілінь“, а наймолодші діти „Світлички“ 83-го відділу Союзу Українок Америки звеселили присутніх колядкою „Бог ся раждає“.

Учасники свята в Школі Українознавства Об'єднання Українців Америки „Самопоміч“ Нью-Йорку. (Фото: Андрій Коваль)

Оксана Вовк
Ірина Чехінда

20 грудня в Українській католицькій церкві св. Юра відбулося свято св. Миколая. Ведучі у віршованій формі розповіли присутнім гостям про Єпископа Миколая з Мир Лікійських, святого чудотворця.

Потім учасники молодіжної молитовної спільноти „Чисті серця“ представили сценічну виставу про побожну родину, що в ніч на 19 грудня молиться до св. Миколая про свої потреби. І ось у залі з'являються ангели і св. Миколай, який наділив дітей та молодь благословенням і не забув про подарунки.

Свято об'єднало усіх гостей, учасників молитовних спільнот та священослужителів парафії, показавши, якою важливою є роля міцної християнської сім'ї і родини в суспільстві. Св. Миколай нагадав, що треба жити в любові, бути добрими та милосердними один до одного, вміти прощати і допомагати ближньому.

Учасники свята дякували о. Іллі Бронівському та о. дияконіві Методієві Сороці за щедрі подарунки та всім, хто допоміг зробити свято родинним і щасливим.

Оксана Вовк та Ірина Чехінда – учасниці молодіжної молитовної спільноти „Чисті серця“.

Учасники святкового дійства: св. Миколай, Христина Рябокінь і Мар'яна Бабій (ангели), Петро Лотоцький (чортик). (Фото: Роман Верхняк)

Артисти приїхали з Німеччини

Скрипалька Катя Лансдель та піаністка Флоренс Мелле.

Богдан Марків

НЬО-ЙОРК. – В Українському Інституті Америки (UIA) 5 грудня 2015 року відбувся концерт "Lions Gate Trio" – артистів з Кельну, Німеччина. В склад тріо входять скрипалька Катя Лансдель, челист Дарет Едкінс та піаністка Флоренс Меле.

Зала мала вигляд інтимної кімнати з кріслами, що оточували інструменталістів з трьох сторін. Публіка складалася з молодих німців, французьких меломанів, що відвідують UIA, та українців.

Програму „Призначення: США“ почали з тріо Людвіга ван Бетговена „Арчдуке“, присвяченого автором добродіям, учневі і приятелю – австрійському герцогу Рудольфові. Прем'єра цього твору відбулася 11 квітня 1814 року і це був останній раз, коли автор виступав як піаніст. Чельова партія більш насичена від скрипкової, тому що герцог Рудольф

був челистом. Таку інтерпретацію цього твору, яку провело „Lions Gate Trio“ в музичній і стилевій естетиці, важко перевершити.

Другою точкою була світова прем'єра твору „Das Ende/The End (2015)“ українського композитора Максима Коломійця, народженого 1981 року в Києві. Він в 2005 році переїхав до Кельну на студії композиції, і там живе до сьогодні. Його твір написаний для ансамблю на тему закінчення твору Л. Бетговена.

Твір М. Коломійця композиційно відрізняється тим, що експозиція складається виключно з сильних акордів тоніки й доміанти з різними ритмічними акцентами. Щойно у переведенні починається впровадження нового матеріалу, з модерними гармоніями, які нічим не нагадували музику Л. Бетговена. Одна подібність – це ужиток виразових

(Закінчення на стор. 12)

**ПЕРЕДПЛАТИТЬ
THE UKRAINIAN WEEKLY
АБО СВОБОДУ**

**РІЧНА ПЕРЕДПЛАТА
НА ДРУКОВАНЕ ВИДАННЯ
ТІЛЬКИ \$70***

За додаткові \$5 отримайте і друковану, і on-line версії

**ТЕЛЕФОНУЙТЕ ДО НАШОГО
ВІДДІЛУ ПЕРЕДПЛАТ:
973-292-9800 x 3040**

**РІЗДВЯНА
ПРОПОЗИЦІЯ**

* Ця пропозиція дійсна тільки для нових передплатників і діє до 13 січня 2016 р.

**Страхування
ЖИТТЯ —
подарунок,
найбільш
потрібний
вашій
сім'ї**

**Миттєвий
обрахунок
щомісячних
вкладок:
888-538-2833**

Український Народний Союз, Інк.

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054 • Загальні інформації – 800-253-9862 • www.UkrainianNationalAssociation.org • facebook.com/UkrainianNationalAssociation

* Доступне не в усіх штатах.

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC. SEARCHING FOR OUR MEMBERS

PLEASE CALL - 973-292-9800

Name	Branch	State	Name	Branch	State	Name	Branch	State
ACETO, MARY	367	NY	HUMENICK, MICHAEL	305	PA	PARCHUC, MICHAEL W	027	NJ
ARNOLD, NATALIE	070	NJ	HUMENNA, PARASKA	221	WI	PARIS, MARION	102	OH
BALLAS, ANNA	305	PA	HURKO, BOHDAN	417	KY	PASHCHUK, WILLIAM	409	PA
BARAN, MYRON	005	NY	ILNYCKYJ, WASYL	053	PA	PAUL, MICHAEL G	102	OH
BECHETTE, ANNA E	362	PA	IWANUS, EWHEN	379	IL	PAWLAK, KONSTANTYN	139	IL
BEZPA, ANNE B	042	NJ	JANIS, MARY	292	MI	PAWUK, MICHAEL	291	OH
BILAS, ZENOWIA	057	NY	JANKOWSKI, STEFAN	445	MB	PETROW, FRANK T	367	NY
BOBERSKI, MARY	271	NY	JASENIUK, MARIE	345	MN	PHILLIPS, NATALIA	161	PA
BOGDA, VALERIE	112	OH	JAWORSKYJ, WASYL	175	MI	PLEKAN, STELLA	316	NY
BOGDANOW, GRIGORIJ	153	PA	KARDA, KATHRYN	161	OH	PRENETA, ANNA	067	CT
BOJKO, OLENA	221	IL	KASTL, HELEN L	452	IL	PROCEV, JOSEPH	364	OH
BOYKO, MICHAEL	316	NY	KEPPE, NELLIE	096	PA	PYLYPIW, JOHN	379	IL
BYCOK, MARIA	461	ON	KESTER, ANNA	409	PA	PYRKO, IWAN	397	PA
CAP, MICHAEL	174	MI	KINNAS, STEPHEN	253	MA	RENDEK, STEPHANIE	259	IL
CHEPAK, OLGA	174	MI	KMON, STELLA	253	MA	RENNARD, OLGA	161	FL
CHEPAK, SOPHIE	174	MI	KOERBER, KATHERINE	161	PA	REY, JENNIE	257	CA
CHOPYK, KATHERINE	238	MA	KOHN, MARIAN	292	MI	ROSZCZAKOWSKY, ANNA	240	OH
CHUDYJ, ANGELINE	088	NY	KOLISNYK, IDA	083	PA	RUMIAN, MARIAN	234	NJ
CHURCHMAN, MICHALINA	231	PA	KOLYNKO, MICHAEL	401	ON	SALAK, HELEN	242	PA
CIHLAR, GEORGE	005	NY	KORDUBA, MARIA	102	OH	SALO, KATHERINA	194	NY
CUBYKALO, JOHN	364	OH	KORNYLO, PAUL	461	ON	SAWCHAK, MARY	076	NJ
CULUPA, MARY	096	PA	KOROLYSHYN, MYRON	407	ON	SAWCHUK, OLGA	083	PA
CZERCHAWSKI, MARIA	238	MA	KOWALSKI, PAULA	367	NY	SEIFERT, MARY L	076	NY
CZEREWKO, JADWYHA	381	FL	KRAWCHUK, OLGA	130	FL	SHACHMUT, MARY F	327	FL
CZYPYHA, KATHARINE	401	ON	LAJACK, ANN	120	PA	SHANDA, PETRO	432	ON
DE VOE, DORA D	039	NY	LAPTULA, JAROSLAW	432	ON	SHELLHORN, MARY P	005	NY
DEMCHYK, WASYL	147	PA	LASHENKO, OLGA	114	IL	SHEREMETA, WALTER	465	QC
DOSKOTZ, JOHN	253	MA	LAZAR, REV JOHN	083	MI	SKURA, ANNE	407	ON
DUBB, WILLIAM	053	PA	LAZIRKO, STEPHEN	102	OH	SLOBODIAN, DIMITRO	292	CA
DUCHYNSKI, JOSEPHINE	008	NY	LEHACH, OLGA C	037	NJ	SMERKA, MICHAEL	096	PA
DUSCHENCHUK, WILLIAM	327	NY	LOBUR, ANDREW	364	OH	SMYLI, ANNE	397	PA
DWORCZYN, PETER	292	MI	MALARSKY, ANNA	234	CA	STABELSKI, JOSEPH J	083	PA
DYCZKO, WALTER	096	PA	MATKOWSKI, PAUL	231	PA	STASKO, JOHN	327	NY
ENGBERG, JOSEPHINE	175	MI	MAYKOWSKYJ, EMILIAN	102	OH	STASYNA, WOLODYMYR	379	IL
FEDAK, TYMKO	230	PA	MEDZIAK, STEPHEN	114	IL	STEFURAK, PEARL	432	ON
FEDORCZAK, JOHN	240	OH	MELÉN, ANNE K	271	NY	STRILKA, MARIA	230	QC
GALARNYK, ANDREW	445	MB	MELNYCZUK, MARY	238	MA	STRYKOWSKY, HELEN	083	PA
GAMULA, STEPHEN	461	ON	MELNYK, BASIL	155	NJ	SZWAN, MARIA	238	MA
GENGALO, PETRO	397	PA	MELNYK, ESTELLE	367	NY	TRUSEWYCZ, BOHDAN	399	IL
GOSPODAREC, ANNA	088	NY	MELNYK, STEFAN	473	QC	TYMKO, JULIA	173	PA
GREGORYNSKA, YUSTYNA	407	ON	MICHALUK, DMIETER	292	MI	URICK, ANNIE	407	ON
HAMERA, NELLIE	292	MI	MICHALUK, OLGA	088	NY	WACHNIANYN, LIDIA	432	ON
HANAK, JENNIE	397	NJ	MOCRYTZKI, JOHN	362	PA	WATSON, MARGARET	385	MN
HARASYMIW, JAROSLAWA	015	MD	MOLODOSHANIN, LEONID	445	MB	WIATR, JULIA	137	PA
HAUNGS, HELEN	037	NJ	MOMOT, JOHN	231	PA	WILKERSON, JULIA	325	NY
HOLOWACKY, MICHAEL	133	NJ	MUSKA, HELEN	409	PA	WOLOCH, STELLA	441	ON
HORBACHUK, BENNIE	414	CT	MUZYKA, ANTONIA	465	QC	WTORAK, PETRO	445	MB
HOSCH, JOHN	083	PA	NYKYFORUK, WASYL	194	NY	YASINSKI, ANNA	164	CA
HOSHOWSKY, MYKOLA	005	NY	NYNKA, IWAN	025	NJ	ZACHARKO, MARY	217	NY
HRABOWSKY, MARIA	401	ON	OLINIK, JOE	401	BC	ZAHAJEWYCZ, TARAS	112	OH
HRANCHOOK MD, MICHAEL	292	MI	OMEL MILLEN, STEPHANIE	452	IN	ZAMORYLO, GEORGE	292	MI
HRYSZKO, AMIL	005	NY	ORLIWSKY, PAUL	473	QC	ZAPOTICZNY, JOSEPH	175	MI
HUCULAK, MARIA	432	ON	OTROSHKO, LIDIA	114	IL	ZELENY, ANASTAZIA	407	ON
			PANCO, MARY	007	PA	ZELTWAJ, DR. LUDWIG M	015	VA

Артисти приїхали...

(Закінчення зі стор. 11)

елементів, приміром „субіто піано“ чи „сфорцато“. Проте твір досягнув великого успіху завдяки складним ритмам та непередбаченим гармонічним сполученням.

В другій частині концерту артисти грали тріо „Г-дур“ Йозефа Гайдна – повнометражний чотиричотинний твір. Й. Гайдн – творець сучасної сонатної форми, камерних та симфонічних творів, які всі наступні покоління композиторів наслідують до наших днів. Виконання було класично вершинне.

А тріо Моріса Равеля переконало публіку, що піаністка-французжанка довела ансамбль до перфектного виконання твору її земляка, та вірного звучання баскійського фолкльору. Вони виконали програму так, як естетика Європи вимагає – для кожного композитора у його своєрідному стилі, відповідному темпі та динамічному баянці.

МАРІЯ ДРИЧ

Ліцензований Продавець
Страхування Життя

MARIA DRICH

Licensed Life Insurance Agent

Ukrainian National Assn., Inc.

26 Perrine Ave., Jersey City, NJ 07306

Tel.: 201-647-6386

e-mail: marijkauna@yahoo.com

ЕВГЕН

ОСЦІСЛАВСЬКИЙ

2-ий Заступник президента
Ліцензований продавець
страхування життя

Ukrainian National Assn., Inc.

Tel.: 480-207-7070

e-mail: eugenemaria1968@gmail.com

Це найкраще місце для
збереження ваших
ощадностей!

Інтернет: www.sumafcu.org

Завантажте наш мобільний додаток
для зручності контролю за рахунками!

Шукайте **SUMA FCU Mobile**

- Депозит чеків
- Перегляд балансів та історії транзакцій
- Перекази між рахунками та оплата позичок
- Оплата рахунків та більше

Телефонуйте 914-220-4900.

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701

Tel: 914-220-4900

Fax: 914-220-4090

1-888-644-SUMA

E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703

Tel: 914-220-4900

Fax: 914-965-1936

E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінг Валі

16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977

Tel: 845-356-0087

Fax: 845-356-5335

E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфордді

39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902

Tel: 203-969-0498

Fax: 203-316-8246

E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

555 George St.
New Haven, CT 06511

Tel: 203-785-8805

Fax: 203-785-8677

E-mail: newhaven@sumafcu.org

Your savings federally insured to at least \$250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

ПОДІЇ В УКРАЇНІ

Відзначили день народження Хмельницького

Олександр Костирко

ЧЕРКАСИ. – 27 грудня 2015 року на головній пошті міста з нагоди 420-річчя від дня народження Богдана Хмельницького державне підприємство поштового зв'язку „Укрпошта“ провело урочисте погашення спеціальним штемпелем маркованого художнього конверта „420-річчя від дня народження Богдана Хмельницького, гетьмана України“.

У святковій церемонії взяли участь філателісти, представ-

ники влади та дирекція „Укрпошти“. Першими зробили погашення виконуючий обов'язки директора Черкаської дирекції „Укрпошта“ Олексій Терент'єв, заступник міського голови Юрій Гончаров, історик-краєзнавець Назар Лаврінченко та заступник голови обласної адміністрації Віталій Коваль.

День народження Б. Хмельницького невідомий, але після тривалих досліджень історики вирішили, що він народився 27 грудня 1595 року. Про це розповів Н. Лаврінченко на черкаській пошті.

Під час церемонії спеціального погашення (зліва): Юрій Гончаров, Олексій Терент'єв, Назар Лаврінченко та Віталій Коваль. (Фото: Олександр Костирко)

Росія вкрала бурові установки

Сергій Горицьвіт

ОДЕСА. – Донедавна в морській економічній зоні України, на Одеському газовому родовищі в акваторії Чорного моря, працювали бурові установки „Петро Годованець“ і „Україна“, які належать „Чорноморнафтогазу“. І раптом росіяни 14 грудня 2015 року самовільно перемістили їх до берегів анексованого Криму.

Таке переміщення загарбники пояснили „підвищеною терористичною загрозою“ і заявили, що бурові установки перебували у нейтральних водах з невизначеним статусом. Але зовсім не так за міжнародними законами.

Морська охорона Державної прикордонної служби України виявила ще одне грубе порушення норм між-

народного морського права і законодавства України, – в зоні одеського газового родовища Росія установлює платформу для видобутку нафти „Таврида“, яка раніше знаходилася в районі Криму і була захоплена в під час окупації півострова.

Міністерство закордонних справ України розцінило переміщення Росією бурових установок у Чорному морі як грабіж. В його офіційній заяві сказано: „Розцінюємо зухвалу зміну російською стороною розташування у Чорному морі двох бурових установок В-312 і В-319 та нафтовидобувної платформи „Таврида“, які є власністю України, як черговий епізод широкомасштабного грабежу майна і природних ресурсів, що скоюється державою-агресором“.

Українська самохідна бурова установка „Петро Годованець“.

Відбулася виставка політичного плакату

КИЇВ. – 26 листопада 2015 року з нагоди 82-ої річниці Голодомору 1932-1933 років – геноциду українського народу і другої річниці початку Революції Гідності в Києві відкрилася виставка політичного плакату „Злочини російського імперіалізму проти людства“.

Виставку організував Антипутінський інформаційний фронт за сприяння Музею плакату України, Конгресу Українських Націоналістів та Альянсу балто-чорноморських націй.

Виставку відкрили журналіст, громадсько-політичний діяч Сергій Пархоменко, політичний емігрант з Азербайджану Ельхан Нурієв, вояк анти-терористичної операції з Росії Олег Жданов, представники азербайджанських та українських громадянських організацій.

„На виставці є політичні плакати легендарного художника Ніла Хасевича і сучасних авторів – музиканта Юрія Журавля, карикатуриста Георгія Ключника, плакатиста, учасника війни з Росією Юрія Неросліка. Є роботи з Америки, Європи, Росії, Казахстану, Азербайджану“, – розповів С. Пархоменко.

„Ми покажемо цю виставку не лише в Києві, але й у Світловодську, Запоріжжі, Краматорську,

Злочини російського імперіалізму
Crimes of Russian imperialism

Плакати з виставки „Злочини російського імперіалізму проти людства“.

додамо описи до кожного плакату англійською мовою, щоб направити експозицію до Європи і Америки“, – додав Е. Нурієв.

Центр зовнішньополітичних досліджень Організації Північно-Атлантичного договору (ОПАД)

Вчилися писати про переселенців

Виступає д-р Михайло Буроменський. (Фото: Олександр Вівчарик)

Олександр Вівчарик

ХЕРСОН. – Семінар для регіональних журналістів з висвітлення проблематики переселенців провели у Херсоні 23-27 листопада 2015 року Фондація „Томсон“ (Великобританія) та Інститут регіональної преси та інформації (Україна). Навчання здійснювалося за проектом „Голос місцевих медіа: особливості висвітлення тематики переселенців, професійні норми та стандарти“, фінансованим Європейським Союзом.

Фахову аналізу ситуації, що склалася навколо внутрішньо переміщених осіб, зробив Михайло Буроменський – доктор юридичних наук, професор, учений-юрист в галузі міжнародного та конституційного права, автор понад 180

наукових робіт з міжнародно-правового співробітництва у сфері прав людини, міжнародного та національного прав біженців, суддя Європейського суду з прав людини.

Саме він роз'яснив учасникам семінару різний правовий статус переселенців і біженців, яких в Україні лише 3,000-4,000 осіб. Він також чітко і конкретно розповів про проблеми, які виникають у переселенців. Окрім, звичайно, працевлаштування, це і проблема злочинності, дискримінації, бо у місцях їх скупчення створюється соціальна напруга.

Так, у Харківській області в родинях переселенців проживають 18 тис. дітей шкільного віку, однак

(Закінчення на стор. 16)

ПАНОРАМА ЖИТТЯ В УКРАЇНІ

Святкували День „Просвіти“

Галина Єгорова

ЗАПОРІЖЖЯ. – 12 грудня 2015 року, у Культурно-просвітницькому центрі „Оріяна“, відбулися збори, присвячені 147-ій річниці від дня створення Товариства „Просвіта“.

Голова запорізького Товариства „Просвіта“ ім. Тараса Шевченка Олег Ткаченко доповів присутнім активістам про минулі досягнення та окреслив перспективи на майбутнє, зокрема вів мову про розвиток центру „Оріяна“ та історико-етнографічного музею „Млин“ на

базі культурно-історичної пам'ятки „Млин Нібура“.

Перший голова запорізької „Просвіти“, ініціатор відродження „Просвіти“ та створення осередку у 1989 році Юрій Рожко у своєму виступі поділився спогадами.

Далі просвітяни дарували Центрові „Оріяна“ картини, рушники, гончарні вироби. Особливо відзначилися гості з Мелітополя. Скульптор Анатолій Марінченко привіз і подарував для майбутньої експозиції „Україна від витоків до сьогодення“ роботу „Сонячна Україна“.

Запорізькі просвітяни з дарами Центрові „Оріяна“. (Фото: Галина Єгорова)

Зварили рекордного гречаника

Олександр Костирко

ЧИГИРИН. – Гречаники – вареники з гречаного борошна варять в усіх селах довкола Чигирини. 19-20 грудня 2015 року в Чигирині вирішили зварити незвичайний гречаник, щоб встановити рекорд України.

Узялися за його виготовлення кулінари ресторану „Гетьман“ на чолі з шеф-кухарем Наталією Алексеевцею. Найважче було приготувати тісто. Для цього знадо-

билось 25 кілограмів борошна. А для начинки – 42 кілограми сиру та 10 кілограмів родзинок.

Готували п'ятеро фахівців. Сам процес зайняв близько шести годин. Зробили спеціальні пристрої, щоб такого гречаника витягнути після варіння. Довжина гречаника склала 1.8 метра. Це найбільший гречаний вареник України, що й засвідчили представники Національного реєстру рекордів.

Гречаника з медом та сметаною з'їли за пів години.

Власниця ресторану Аліна Павленко (праворуч) та шеф-кухар Наталія Алексеевцева з помічниками біля рекордного гречаника. (Фото: Олександр Костирко)

Ветеран УПА відзначив 90-річчя

Тетяна Будар

БЕРЕЖАНИ, Тернопільська область. – Ветеранові ОУН і УПА, в'язневі сталінських таборів, Степанові Беготі в грудні виповнилося 90 літ. Він народився 3 грудня 1925 року в селі Баківці Львівської області. Навчався в гімназії та учительській семінарії в Рогатині. Багато років працював лісником.

Під час Другої світової війни, в урочищі Бунчі, в серпні 1944 року, була організована сотня „Берези“, в яку вступило понад 100 вояків. 9 вересня 1944 року відбувся бій між УПА і військами НКВД. Напередодні бою члени сотні УПА „Берези“ одержали наказ покинути свої місця й перейти в Любишанські ліси, щоб об'єднатись із сотнями „Крилатих“. С. Бегота входив до підстаршинської школи „Крилатих“.

Однак навколишні ліси й села були вже забльоквані військами

НКВД. У бою загинуло понад 100 мужніх українських бійців. Юного С. Беготу вороги схопили й відправили до катівні у Львові, тримали в карцері, де він втратив здоров'я, не раз прощався з життям. Більшість невинних в'язнів була розстріляна без суду і слідства. Після тривалих страждань С. Бегота повернувся в рідну Україну.

У день 90-річчя його привітали представники місцевої влади, медичної служби, вручили подарункові, пообіцяли підтримку.

„Ми з дружиною щодня молимося за наших військових, котрі захищають Україну від ворога на Донбасі. Треба швидше виганяти з української землі москалів-окупантів. Я вірю, що нашим воїнам це під силу. Ми повинні наслідувати мужніх патріотів, котрі борються за те, щоб Україна стала державою національної перемоги й справедливості“, – сказав ветеран.

Автоветеран зберігся в Острозі

Євген Цимбалюк

ОСТРОГ, Рівненська область. – „Мерседес-170V“ 1936 року випуску, можливо, найстарший в Україні, який ще їздить, зберігся в Острозі.

Про нього стало відомо після того, як 14 вересня 2015 року автомобіль вкрали у власника любителя старовини. Авто виявили у Шепетівці і повернули власникові. Крадіїв затримано.

79-річний „Мерседес“ з Острога.

Ляльки з Ізмаїлу дісталися до Вашингтону

Сергій Горицьвіт

ІЗМАЇЛ, Одеська область. – Валентина Стойкова вже багато літ очолює міський Фонд підтримки підприємництва та Міжрегіональну коаліцію бізнес-асоціацій України. А вільний час присвячує виготовленню ляльок-мотанок.

Вироби майстрині 4-18 грудня 2015 року демонструвалися на виставці української ляльки в художній галерії „Washington ArtWorks“.

Виготовленням ляльок-мотанок В. Стойкова захопилася в 2007

Валентина Стойкова і її ляльки.

році й за цей час навчилася робити близько 100 різних видів традиційних українських ляльок з соломи, дерева, тканини.

Вісті Фундації ім. Івана Багряного

Січень 2016 року, ч. 184

Коли і де були написані „Тигролови“ ?

Олексій Коновал

Іван Багряний – український письменник, творчість якого дістала широке визнання за межами України. Його „Тигролови“ вийшли англійською мовою в Англії, США і Канаді, а також були видані німецькою (двома накладами), голландською та еспанською мовами. „Сад Гетсиманський“ вийшов французькою мовою.

Про умови написання „Тигроловів“ І. Багряний помістив статтю „Народження книги“ в газеті „Українські вісті“ в 1956 році. В 1943 році І. Багряний та Аркадій Любченко відпочивали й лікувалися в містечку Моршині біля Стрия в Галичині. Під час розмови І. Багряний розповів А. Любченкові, що має на думці написати роман чи повість про своє перебування на засланні та втечу на Зеленому Клині. А. Любченко сміявся з такого зухвалого, на його думку, заміру писати повість чи роман. Твоє покликання, казав він, поезія.

Незабаром німецьке гестапо арештувало А. Любченка й шукало І. Багряного, який співпрацював з пропагандою УПА. Проте І. Багряного повідомив Максим Скорупський й порадив зникнути. Примістили його в будинку дирекції оселі в Моршині, в маленькій гарній кімнаті, яка мала ліжко, стіл, три стільці та грубку з газовим опаленням. Це було 18 листопада 1943 року. Ним мала опікуватися родина інженера моршинської оселі, яка мешкала на горішньому поверсі.

Не маючи що робити, І. Багряний згадав свою розмову з А. Любченком й попросив свого опікуна роздобути паперу та олівців. І. Багряний писав: „І я вхопився за це. Як топлений хапається за соломинку. Ця рятівнича соломинка: втекти від усього цього жаху, заглушити настирливе і підле чекання смерті, втекти в інший світ!“. Одного разу маленький син інженера запитав: „Вуйку! Що ти тут робиш? Я хочу також писати!“. І. Багряний дав йому червоний олівець і дозволив „писати“ на сторінках роману. Так вони удвох писали „Тигролови“. Хлопчина також просив написати щось для нього. І. Багряний написав там же „Казку про лелек та Павлика-мандрівника“. Книгу „Тигролови“ він написав за 14 днів.

Рукопис віддав на літературний конкурс у Львові, де книжка здобула першу нагороду. Твір віддали до друку в журналі „Вечірня година“. Редактор Василь Чапленко без згоди автора скоротив твір, поробив деякі зміни і змінив назву на „Звіролови“.

Коли І. Багряний побачив число „Вечірньої години“ з його твором, то зпересердя подер його на дрібненькі шматки. Вже після війни І. Багряний відновив повний текст „Тигроловів“, які повністю появилися книгою в 1947 році.

Після смерті І. Багряного В. Чапленко в журналі „Нові дні“ виправдувався, що він не знав про статтю І. Багряного „Народження книги“ й про те, що І. Багряний нарікав на нього.

Експрес йшов від станції Негорелое

Левко Хмельковський

Письменник Іван Багряний свій роман „Тигролови“ почав з розповіді про два потяги, які мчали сибірськими просторами на Далький схід, у Владивосток. У примітивних вагонах-домовинах першого везли в'язнів, приречених гинути на далекий Колимі. Другий потяг описаний так: „Поблискуючи нікельованими ручками м'яких купе, сяючи яскраво освітленими вікнами, тим же маршрутом по трансибірській магістралі йшов інший експрес – так званий „Тихоокеанський експрес номер один“.

М'яко погойдуючись, як у мрійному вальсі, пишаючись шовком фіранок на вікнах, мерехтячи люстрами, котився він, ніби разок блискучих коралів, і миготів емалевими девізами на боках вагонів: „Негорелое-Владивосток“. Віз, заколисуючи, екзальтованих пасажирів десь у невідомий і вимріяний, казковий край, в дивне золоте Ельдорадо“.

Сучасним читачам роману може видатися дивним маршрут експресу зі станції Негорелое, про яку тепер мало хто й чув. Чому такий вишуканий потяг не йшов з Москви? Але Іван Багряний знав, про що писав.

У першій половині ХХ ст. залізнична станція Негорелое, що у 50 кілометрах від Мінська, була добре знана в СРСР і Європі. Тут зустрічалися два експresi: „Париж-Негорелое“ і „Негорелое-Владивосток“. Ширина колії в Росії та Європі була різною, тому пасажирів змінювали потяги на першій прикордонній станції СРСР. На цю станцію прибував також експрес „Манчжурія-Столбці“. Польська станція Столбці була у 200 метрах від радянської.

Над колією пасажирів з Європи вітав транспарант „Привіт трудящим Заходу!“, а люди, які виїздили з СРСР, читали – „Комунізм змете кордони між країнами!“.

Станція Негорелое стала прикордонною у квітні 1921 року після відомої війни між незалежною Польщею і червоною Росією, коли встановили новий кордон.

Чимало відомих людей залишили спомини про ці дві станції. Поет Володимир Маяковский писав: „Будівля станції Столбці, і чиста видом, і біла цвітом, відразу дала і Європу, і Польщу. Ось де турбота, ось де будова!“. Але відразу ж за Столбцями пішла рухлядина – довгі-предовгі перегони без житла і селян і

кособокі хати“.

Перекладач Тамара Солоневич, автор „Записок радянської перекладачки“, виданих в 1937 році в Софії (у 1938 році від вибуху бомби у її помешканні вона загинула в Софії) після її втечі з СРСР, написала: „Весною 1931 року я з нескінченно важким почуттям знову переїхала радянський кордон. Страшне відчуття охоплює радянського громадянина, коли потяг відходить від останньої польської станції Столбці і повільно починає проходити крізь прикордонну зону до знаменитої, поставленої більшовиками арки, на якій стоїть „Пролетарі всіх країн, єднайтеся!“. Серце стискається, людина добровільно повертається в клітку, з якої чисто випадково їй пощастило на якийсь час вирватися“.

У вересні 1939 року СРСР розпочав агресію проти Польщі і станція Негорелое втратила своє значення. Прикордонною станцією став Брест-Литовський.

Останній потяг з Європи „Москва-Берлін“ пройшов через Брест і Негорелое опівночі 22 червня 1941 року. Почалася війна і залізниця на тривалий час перестала єднати державу більшовиків і Європу.

Івана Багряного везли на каторгу у першому потязі, але він втік і після багатьох пригод закінчив життя на захід від станції Негорелое.

Залізнична станція Негорелое в часи СРСР.

Вітаємо з Різдом і Новим роком!

Управа Фундації – Галина Воскобійник, Віра Боднарук, Федір Гайовий, Петро Гурський, Андрій Смик, Василь і Олексій Коновали, Іван Деркач та Борис Шерстюк – щиро вітає членів та жертводавців Фундації, редакторів, працівників та читачів газети „Свобода“, провід та членство Українського Народного Союзу, представників Фундації в Україні Олександра Шугая в Києві, Олега Романчука в Львові, Петра Антоненка в Чернігові, Фіделя Сухоноса в Дніпропетровську, всю українську громаду діаспори та увесь український народ та його уряд з Новим Роком та святом Різдва Христового й бажає Всім щастя, здоров'я й всього найкращого!

Щиро дякуємо за підтримку Фундації!

Від часу появи попередньої сторінки Фундації ім. Івана Багряного прислали пожертви на потреби Фундації та інші цілі такі особи: 5,000 дол. – **Віра і Богдан Боднаруки** для потреб Товариства української мови; по 2,000 дол. – **Василь Стан** (з них по 500 дол. для вояків та на Гарвардський університет, 400 дол. для „Літературної України“ та 300 дол. для газети „Промінь „Просвіти“ в Кривому Розі) та **Маруся і Іван Гнипи** (з них 1,000 дол. – для сиріт Дніпропетровська, 500 дол. – для вдови, що породила двійнят, а чоловік загинув в боротьбі з російськими терористами на сході України; 300 дол. – на пресовий фонд „Бористену“ та бюлетеня „Наша Церква Київський Патріархат“ та 200 дол. на інші потреби редактора „Бористену“); по 100 дол. – **Соріяна і Володимир Могучі** на потреби бюлетеня „Наша Церква Київський Патріархат“ та **о. Олексій Лимонченко** на придбання харчів для родин героїв, що боронять Україну; 900 дол. – **Федір Гайовий** (з них 400 дол. для поранених українських вояків, 100 дол. – для Києво-Могилянської Академії та по 50 дол. для вісьмох пресових органів України); 490 дол. – **Петро Китастий** (з них по 70 дол. для воїнів, сиротам в Дніпропетровську, Києво-Могилянській Академії та трьом виданням); 250 дол. – **Юрій Татарко** (з них 200 дол на конкурс української мови та 50 дол. – для Фундації); 150 дол. – **Олександр Полець** (з них 100 дол. на видання книги Галини Могилянської та 50 дол. – для Фундації); 148 дол. – **Алла Черний** на придбання харчів для родин героїв, по 100 дол. – **Ірина Смик-Бікерстаф, Ольга і Юрій Криволапи** (в пам'ять Леоніда Ліщини) та **Юрій Темницький**; 75 дол. – **Валентина Курилів** та 50 дол. – **Лена Шкребець-Скиба**.

Управа Фундації щиро дякує усім жертводавцям й прохає далі підтримувати Фундацію своїми жертвами, щоб вона могла допомагати видавництвам та пресі України, воякам, які були поранені, та їх родинам, сиротам, студентам, Лізі Українських Меценатів, яка щорічно влаштовує конкурси української мови, щоб Україна таки заговорила своєю мовою, а не мовою поневолювача.

Дописи і листи до Фундації ім. Івана Багряного, членські внески і пожертви просимо посилати на адресу:

Bahriany Foundation
19669 Villa Rosa Loop
Fort Myers, FL 33967

Сторінку редагує Олексій Коновал

Вчилися писати...

(Закінчення зі стор. 13)

5,000 з них школу не відвідують. А всього в Україні зараз 167 тис. дітей вимушених переселенців.

Абсолютна більшість внутрішньо переміщених осіб – то міські жителі, 65 відс. – пенсіонери й інваліди, які потребують особливого нагляду. Та житло їм надають переважно в сільській місцевості. Це створює для них незручності, особливо для неповносправних людей.

Переселенці отримують дуже малу грошову допомогу. Не вистає і тих 40 млн. дол., що їх виділила міжнародна спільнота. Тому важливою темою є виживання переселенців. До речі, й ту невелику допомогу від держави отримати не так просто.

За даними опитування 44 відс. переміщених незадоволені підтримкою з боку держави, кожен третій з них у різних ситуаціях потрапляв під дискримінацію, 26 відс. узагалі не шукали роботу і сподіваються лише на допомогу. До центрів працевлаштування звернулися лише 38 тис. переселенців. Але ж усі вони якось живуть. У якому просторі вони існують, чим займаються? Це теж теми для журналістських розслідувань.

Проблемою є захист прав корінних народів у місцях переселення. Таких, приміром, як кримські татари чи караїми. Отже, проблем багато, а можливостей для їхнього вирішення значно менше. Найбільше робочих місць для переселенців створили у Львівській області – це 1,127 вакансій. А в Київській області взагалі спромоглися тільки на 124 робочих місця. А з Донбасу тікає чимало висококваліфікованих спеціалістів і робітників високооплачуваних спеціальностей. Багато переселенців психічно пригнічені, вони відчують себе чужими, непотрібними, мріють повернутися додому, живуть одним днем. Вони, крім усього, потребують психологічної допомоги, уваги, доброго слова.

М. Буроменський не лише детально проаналізував ситуацію, що склалася навколо внутрішньо переміщених осіб, а й працював з журналістами у групах. Хоча тут найбільше навантаження припало на гостя з Великобританії Олівера Вейтса, який понад 20 років був кореспондентом британського агентства „Ройтерс“, працював у країнах Південної Америки, Південно-західної Азії та в Росії. Під час аварії в Чорнобилі перебував у Києві, полюбив Україну і приїздив сюди ще не раз. Тренування для журналістів, представників влади та спеціалістів з комунікацій він проводив у 60 країнах світу.

О. Вейтс виявився надзвичайно контактним, привітною людиною і показав себе досвідченим журналістом і вправним тренером при обговоренні матеріалів, які писали учасники зустрічі. Це був університет майстерності.

Семінар у Херсоні був не просто цікавим, він був дуже корисним. Безумовно, його наслідком буде краще розуміння журналістами, що взяли у ньому участь, суті проблем переселенців, щоб відкрити декому очі на очевидне: переселенці такі ж самі, як і усі ми, українці, не винні у тих трагічних подіях, які відбулися в Україні. Багато з них допомагали Україні і українській армії у боротьбі з агресором. А багато переселенців уже будують нову Україну, вносять свій внесок в її розвиток на місцях нового поселення.

Selfreliance

Ukrainian American Federal Credit Union

Мортґеджі

при саме найнижчих

3.99%

APR

30-тилітній термін сплати*

Згадайте цю рекламу, отримаєте \$50 знижку за кошт оцінки!**

Поговоріть з нашими спеціалістами по мортґеджах, тел 773-328-7500 x283

302 E. Army Trail, Bloomingdale, IL 630-307-0079
5000 N. Cumberland Ave., Chicago IL 773-589-0077
136 E. Illinois Ave. #100, Palatine IL 847-359-5911

Selfreliance.Com
2332 W. Chicago Ave., Chicago IL 773-328-7500

734 Sandford Ave. Newark, NJ 973-373-7839
558 Summit Ave. Jersey City, NJ 201-795-4061
60-C N. Jefferson Rd. Whippany, NJ 973-887-2776

Пропозиція стосується тільки одноквартирних будинків або багатоквартирних будинків не більших 4-ох помешкань, коли в одному проживає власник. *На день 29 грудня 2015 р. процентна ставка на 30-річний особистий мортґедж до максимальної суми \$417,000 із 80% позиченої суми порівняльно з вартістю будівлі (LTV) становить 3.98% у річному відношенні (Annual Percentage Rate (APR)); місячні платежі на мортґедж в сумі \$100,000 при вищеподаних умовах вносять \$478.11. Оплата за аплікацію \$200, 0 поінтс. Місячна оплата не включає кошти оплат за податки й страхування дому; коли включити суму податків і страхування, місячна оплата буде вища. **\$50.00 знижка за кошт оцінки (appraisal) буде зарахована як кредит при отриманні мортґеджу (closing). Мортґедж можуть отримати тільки члени кредитівки, що живуть у визначених географічних місцевостях. Умови щодо процентної ставки і вимог можуть змінюватися без попередження. Вимагається оцінка фінансової спроможності і підтвердження кваліфікації. За докладною інформацією телефонуйте на безкоштовний номер 1.888.222.8571.

NCUA
National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

ПОДОРОЖІ

ДАВНЄ КОЗАЦЬКЕ СЕЛО ХЛИСТУНІВКА

Село Хлистунівка – вид з гори. (Фото: Олександр Костирко)

Олександр Костирко

У долині мальовничої річки Вільшанки на Черкащині лежить село Хлистунівка. Поблизу села є 17 курганів, які здавна називали козацькими, тому що була поширена думка, що їх насипали козаки. Насправді частина курганів була створена в добу давньої бронзи, а частина – в

скитський період.

Восени 1997 року експедиція Археологічної інспекції з Черкас дослідила курган в околиці Хлистунівки. Були виявлені поховання з рештками кісток, скитського посуду, наконечників стріл. Хлистунівський курган збагатив Україну цінними знахідками.

Час виникнення самого села точ-

Пам'ятник жертвам Голодомору.

ПРЕЗЕНТАЦІЯ КНИЖКИ
неділя 24 січня, 2016 р.
о год. 2 по пол.

Вступ (включає вхід до галерій та перекуску) – 15 дол.;
члени, сеньйори – 10 дол.; студенти – 5 дол.

Зустріч
з автором
Сергієм
Плох'єм

професор
катедри
української
історії ім.
Михайла
Грушевського
Гарвардського
університету

Автор книжки
THE LAST EMPIRE
The Final Days

УКРАЇНСЬКИЙ
МУЗЕЙ

222 East 6th Street
New York, NY 10003
212.228.0110

www.ukrainianmuseum.org

THE
GATES OF
EUROPE

A HISTORY of UKRAINE

SERHII PLOKHY

но невідомий. Ймовірно село було засноване у першій половині XVIII ст. Найбільш підтримана версія, що назва села походить від прізвища одного з першопоселенців. За переказом, тут оселилися гайдамаки Ружин, Хлистунець і Багацький. Так з'явилися сільські кутки Ружанівка, Багацьківка і Хлистунівка. Згодом назва останнього поширилася на все село.

У 1748 році в селі була побудована церква. Вона збереглася і зараз. Щоправда, вона належить Українській Православній Церкві Московського Патріархату. На вході до церкви розміщено портрет Архистратига Михайла, виконаний на гранітній плиті.

У 1796 році в селі було 190 дворів та 1,315 жителів. Воно перебувало у землеволодінні Олександри Браницької, яка у 1819 році подарувала Мошно-Городищенський маєток своїй дочці Єлизаветі на посаг (після шлюбу – Воронцовій). Так Хлистунівка перейшла у володіння графа Михайла Воронцова.

Село розбудовувалося: у 1906 році прокладено мощену дорогу до станції Воронцовської у Городищі, у 1910 році збудовано кам'яний міст і відкрито земське училище, в якому навчалися 77 хлопчиків і 21 дівчин-

ка.

За радянської влади село пережило колективізацію і Голодомор 1932-1933 років, від якого загинули 222 особи. Сталінські репресії 1937-1938 роки не обминули Хлистунівку. Жертвами стали 30 селян.

За роки Другої світової війни 360 селян не повернулися додому. Після війни в селі почалася відбудова. Спочатку відкрили семирічну школу.

У селі з подякою згадують Василя Баб'яка, за головування якого побудовано багато житла, Будинку культури, дитячий садок та школу. Зараз він на пенсії, доглядає яблуневий сад.

2 травня 2015 року, коли я побував в селі, в Будинку культури відзначали 30-річчя сільського танцювального ансамблю „Берегиня“, яким керує від його створення Ніна Дудник. Заля була переповнена, для дітей приготували святковий стіл з солодощами.

Зараз в Хлистунівці – нелегкі часи. Молоді чоловіки воюють на сході, волонтери допомагають армії в придбанні необхідного військового обладнання та продуктами. Люди вірять, що кордони України будуть непорушні і в селі настане радісне, квітуче життя.

Відділ реклами: 973-292-9800, дод. 3040

ПОШУК ПРИМІЩЕННЯ

Канадійський адвокат, який по-дорожє між Торонтом і Нью-Йорком, пошукує приміщення на час його побуту у Нью-Йорку, найкраще в південному Мангтані або українській дільниці Нью-Йорку недалеко ресторану „Веселка“. Говорить українською, може дати легальні та практичні поради. Зацікавлених просимо телефонувати:
Тел.: 416-342-5537

ФУНДАЦІЯ
УКРАЇНСЬКОГО
ВІЛЬНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ

ЗАСЛУГОВУЄ НА ВАШУ
ВСЕБІЧНУ ПІДТРИМКУ!

Ukrainian Free University
Foundation, Inc.
P. O. Box 1028, New York, NY 10276

ARKA

Нитки, тканина до вишивання,
писанкові прибори, касети, відео-
касети, CD, шкільні книжки, хустки,
кераміка, різьба.

89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

LAW OFFICES OF ZENON B. MASNYJ, ESQ.

In the East Village since 1983

Serious personal injury, real estate
for personal and business use, rep-
resentation of small and mid-size
businesses, securities arbitration,
divorce, wills and probate.

(By Appointment Only)

29 EAST 7th STREET
NEW YORK, NEW YORK 10003
(212) 477-3002

Друкарня

COMPUTOPRINT Corp.

Established 1972

Clifton, New Jersey

виконує друкарські роботи:

- книжки (в твердій і м'якій оправах)
- журнали (з експедицією, або без)
- канцелярські друки
- весільні запрошення (в укр. і англ. мовах)

**Ваші замовлення виконуємо
сумлінно, скоро і на час та
з 40-літнім досвідом!**

973-574-8800

Fax: 973-574-8887

e-mail: computopr@aol.com

Інтенсивні Курси Англійської Мови

Всі рівні володіння мовою • Англійська мова для підприємництва
Вдосконалення вміння писати і читати • Підготування до іспиту TOEFL
Повний вибір курсів Apple iMac Photoshop та Office for Mac
"English through the Arts" - Центр Діяльності

Spanish-American Institute

служить міжнародним студентам на Times Square від 1955 р.

215 West 43 Street, Times Square, NY 10036

Тел.: 212-840-7111 • Факс: 212-719-5922

Info@sai2000.org • www.sai2000.org

SKYPE: StudentClub • www.FaceBook.com/StudentClub

*This school is authorized under Federal Law to enroll non-immigrant alien students.
Registered by the Department of Education of the State of New York.*

2200 Route 10 West, Suite 109
Parsippany, NJ 07054
(973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

ROXOLANA

INTERNATIONAL TRADE, LTD
e-mail: roxolanalt@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ В УКРАЇНУ

МОРЕМ • АВІА

Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS.
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуючись нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888.
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталога.
- Медикаменти на замовлення до України.

ROXOLANA Travel

- У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшості європейських країн.
- Візові послуги до України (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на автовокзалі.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service

ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:

\$100 - \$7	\$500 - \$12	\$900 - \$20
\$200 - \$10	\$600 - \$15	\$1000 - \$20
\$300 - \$12	\$700 - \$17	\$1500 - \$37.50
\$400 - \$12	\$800 - \$17	\$2000 - \$50

Маємо ліцензію на пересилку доларів.
Також пересилаємо в інші країни.

* Додаткова оплата за доставку.
Існують певні обмеження.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталога

вміст пакунка:

борошно - 20 ф., гречка - 10 ф.,
олія - 1 гальон, тушонка - 3 ф., салями - 3
ф., родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф.,
кава мелена - 2 ф., шоколад - 2 плитки.
Ціна \$99 за 51 ф.

ПОСТАТІ

Єпископ Чехович був патріотом України

Ярослав Стех

24 квітня 2015 року минуло 100 років з дня смерті Єпископа Константина Чеховича. Він народився 15 жовтня 1847 року в селі Дев'ятир, Равського повіту, в сім'ї пароха о. Йосифа Чеховича та його дружини Антоніни з Паславських. В родині були три сини: найстарший Іван здобув юридичну освіту і був нотарем. Орест став священником і працював в Крехові, Боротині на Сокальщині, а з 1893 року очолював Белзький деканат, потім – Сокальський. Константин початкову школу закінчив в Яворові, гімназію і теологію – у Львові. 12 вересня 1872 року в Любелях мав шлюб з Марією Сінкевич. Після висвячення на капеляна був призначений кооператором в Молодичу, біля Ярослава, а наступного року – префектом Львівської духовної семінарії.

22 січня 1888 року Єпископ Іван Ступницький призначив його ректором семінарії. 17 листопада 1896 року К. Чехович став Єпископом Перемишльським, Самбірським і Саноцьким, брав участь у з'їзді Української Греко-Католицької Церкви у Львові, де був обраний в склад делегації до цісара Франца Йосифа I і запросив його до Перемишля. Запрошення було прийняте і зустріч відбулася.

Єпископ розвинув широку діяльність, освятив близько 100 церков, відвідав понад 20 деканатів, значно сприяв будівництву Перемишльської духовної семінарії.

Без нього нічого не робилось в громадському, духовному житті Перемишля. Як віце-маршалок Сойму Крайового у Львові захищав права українського населення Галичини, був авторитетом у поладженні польсько-українських суперечок, завжди стаючи в обороні слабшого, на засадах взаємної пошани і партнерства. За свою діяльність отри-

Поховання єпископа Чеховича в Перемишлі.
(Фото: Маркнут)

мав численні відзнаки. В 1912 році отримав шляхетство і герб.

Єпископ К. Чехович був прихильником народowego руху і противником русофільської течії, брав активну участь в українському громадському житті, в святкуваннях роковин Тараса Шевченка, Маркіяна Шашкевича та інших подіях. Спровадив до Перемишля Сестер Василіанок і Сестер Служебниць.

За його допомогою засновано Руський Інститут для дівчат, пізніше перетворений на Український Інститут для дівчат у Перемишлі. З його підтримкою створено фінансові установи „Українську шадницю“, Український банк „Віра“ і „Міщанську касу“. Він підтримував ініціативу українських патріотів в організації Українських Січових Стрільців. Під час Першої світової війни весь час перебував у Перемишлі.

У зв'язку з помпезними приготуваннями до приїзду російського імператора Миколи II до Перемишля, зазнав паралічу і 24 квітня 1915 року помер.

З нагоди 100-річчя смерті К. Чеховича учні української школи – Комплексу загальноосвітніх шкіл ч. 2 ім. Маркіяна Шашкевича в Перемишлі разом з катехитами і вчителем історії України Богданом Білим при гробівці, де спочивають останки К. Чеховича на Комунальному цвинтарі, засвітили свічки і відслужили Панахиду в його пам'ять.

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ
З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ
ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ,
СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ.

Oblast Memorials

PO Box 746, Chester, NY 10918

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

1-888-PAKUNOK (725-8665)

Ділимося сумною вісткою, що
відійшов у вічність 20 грудня 2015 року

**св. п.
Юрій Курилко**

найдорожчий Чоловік і Тато
нар. 28 травня 1923 року у Полтаві.

Похоронні Відправи і Похорон відбулися 23 грудня 2015 року на
цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд-Бруку, Н. Дж.

Залишилися у смутку:

дружина - Ніна Курилко
доньки - Діана Курилко
і Катерина Вовк з чоловіком Михайлом
син - Петро Курилко
внучка - Кеті Курилко

Родина щиро дякує всім за молитви і вислови співчуття. Дякуємо
всім, хто прибув відправити Покійного в останню путь.

Нехай земля буде Йому легкою, а пам'ять вічною.

Український Спортивний Клуб в Нью-Йорку
Ukrainian American Soccer Association

повідомляє своїх членів
що в неділю, 27 грудня 2015 року,
відійшов з цього світу
довголітній член та член управи УСК-у

**св. п.
Іван Ковальчат**

Опечаленій родині висловлюємо наші щирі співчуття.

Вічна Йому пам'ять!

З великим жалем повідомляємо сумну новину,
що 10 грудня 2015 року відійшов у вічність
на 95 році життя

св. п. Теодор Ковалик

чудова людина, щирий та люблячий чоловік, добрий і бездоганний
тато та прекрасний дідусь.

Дружині Платоніді, сім'ям синів Михайла, Степана, Теодора мол. та
внукам буде бракувати його мудрих порад та добрих посмішок. Хай
спочиває в мирі.

Вічна Йому пам'ять!

**Президія Середовища
Української Головної Визвольної Ради**
ділиться сумною вісткою з Членами й Українською
Громадою, що у Вашингтоні, 7 грудня 2015 р., переставився
у Божу вічність на 80-му році багатотрудивого життя

св. п. РОСТИСЛАВ Л. ХОМ'ЯК

довголітній член Середовища УГВР.

Народився 7 січня 1936 року у Львові. У 1944 році разом з батька-
ми долучився до великого ісходу з України й опинився у Німеччині,
а в 1949 році емігрував до Канади. Високу журналістичну освіту
здобув у McMaster University, у Гамільтоні. Був професійним провід-
ним журналістом. Дописував до англomовних і українських газет в
Канаді й США, Свободи, The Ukrainian Weekly й інших. Працював на
телевізійній станції в Оттаві. Як акредитований кореспондент до
ООН в Нью-Йорку, писав про „дипломатичну“ діяльність, тодішної
УРСР до журналу „Сучасність“. Редагував агломовний Дайджест під-
совєтської української преси у Дослідному видавництві Пролог. Був
консультантом Центру Міжнародних Медій. Був активним громад-
ським і політичним діячем.

Похоронні обряди відбулись у Вашингтоні, а тлінні останки покій-
ного поховано на цвинтарі св. Андрія у С. Бавнд-Бруку.

Дружині Марті та дочкам Тані і Дорі з родинами складаємо глибокі
співчуття.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Ділимося сумною вісткою, що в неділю, 20 грудня 2015
року, після довгої недуги упокоїлася в Бозі

**св. п. Наталія Клапіщак
з роду Ховзун і Огоновських**

народжена 19 листопада 1933 року у Львові.

Св. п. Наталія була активною членкою СУА, членкою громади у
Гантері, Н.Й., колишньою членкою Пласту, хору при церкві св. Івана
Хрестителя в Ньюарку та відбиванкової команди „Чорноморської Січі.“

Панахида відбулася 22 грудня 2015 року в похоронному заведенні
Литвин і Литвин в Юніон, Н. Дж.

Похорон - 23 грудня з Української католицької церкви св. Івана
Хрестителя в Ньюарку на цвинтар св. Андрія в С. Бавнд-Бруку, Н. Дж.

У смутку залишилися діти, внуки та ближча і дальша родина в Пів-
нічній Америці й Україні.

Вічна їй пам'ять!

Пожертви в пам'ять Покійної можна складати на Український
Музей в Нью-Йорку.

Ділимося сумною вісткою, що в середу, 30 грудня
2015 року відійшов у вічність, проживши 96 років,

св. п. Дмитро Кузів

нар. 17 січня 1919 року в Шевченкові, Україна,
син св.п. Захарія й Олени (з дому Федорків) Табаків.

Дмитро навчав історії в Україні до часу, коли був покликаний до
війська. Після війни емігрував до США та у липні 1953 року оже-
нивсь з Сильвією Венке. працював майстром в Hetfield Wire and
Cable Company в Линден, Н.Дж. Після відходу на пенсію переїхав до
Кергонксону, Н. Й.

Похоронні відправи відбулися в понеділок, 4 січня 2016 року, в
Українській католицькій церкві св. Тройці в Кергонксоні, Н. Й. Чин
поховання відбувся у вівторок, 5 січня, на цвинтарі св. Андрія Пер-
возваного в С. Бавнд-Бруку, Н. Дж.

у смутку залишилися:

дружина - Сильвія, з котрою прожили 62 роки
донька - Квітка-Марія Коч з чоловіком Данилом
син - Александер-Юрій
внуки - Ніколас, Рорк, Данієл, Захарій та Александра
правнучка - Ліляна
сестри - Корнелія, Славка й Іванка

Вічна Йому пам'ять!

Замість квітів, пожертви в пам'ять Покійного можна складати на
Holy Trinity Ukrainian Catholic Church, 211 Foordmore Rd, Kerhonkson,
NY 12446.

**ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК**

Займається похоронами
в **BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK** і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED ROOMS

Обслуга ЩИРА і СЕРДЕЧНА
Our services are available
anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами
на цвинтарі в С. Бавнд Бруку
і перенесенням тлінних останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)
UNION, NJ 07083
908-964-4222 • 973-375-5555
www.unionfuneralhome.com

Шановні читачі!

Висилаючи до „Свободи“ спомини і співчуття з приводу відходу
своїх близьких і друзів, не забувайте підтримувати видання тиж-
невика пожертвами на пресовий фонд!

Подбайте про Ваше завтра вже сьогодні!
Відкрийте рахунок
ІРА,
щоб забезпечити своє
майбутнє без турбот.

Нові вищі відсотки!
3.30% АРУ*

Пенсійні рахунки є забезпечені до 250,000 тис. доларів Державною Адміністрацією Кредитових Спілок - NCUA.

САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА

Завжди професійна, конфіденційна та ввічлива обслуга.

ГОЛОВНЕ БЮРО: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 TEL: 212-473-7310 FAX: 212-473-3251

Вигідно розташовані філії:

КЕРГОНКСОН:

6329 Route 209
 Kerhonkson, NY 12446
 Tel: 845-626-2938
 Fax: 845 626-8636

ЮНІОНДЕЙЛ:

226 Uniondale Ave
 Uniondale, NY 11553
 Tel: 516 565-2393
 Fax: 516 565-2097

АСТОРИЯ:

32-01 31st Street
 Astoria, NY 11106
 Tel: 718 626-0506
 Fax: 718 626-0458

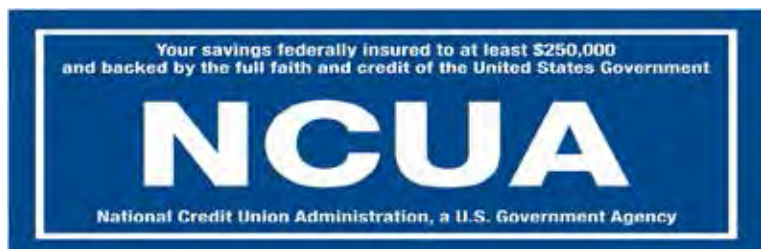
ЛІНДИНГІРСТ:

225 N. 4th Street
 Lindenhurst, NY 11757
 Tel: 631 867-5990
 Fax: 631 867-5989

ЕЛЕКТРОННА ПОШТА:
Info@selfreliancenyc.org

ІНТЕРНЕТ:
www.selfreliancenyc.org

Поза Нью Йорком дзвоніть
безкоштовно:
1-888-SELFREL

*АРУ - Відсотки у річному відношенні з нараховуваною дивідендою. Дивіденда - 3.25% нараховувана денно може бути змінена без попередження.